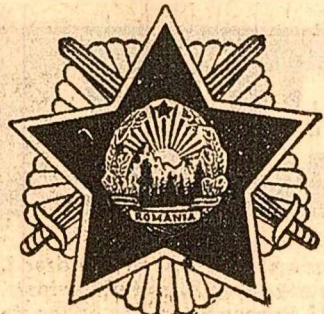

Regională
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE. UNIȚI-VĂ!

Științea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7192

Miercuri 14 decembrie 1966

6 PAGINI — 30 BANI

INSPECTORUL BANCAR ÎN ÎNTRERINDERE

Sub un anumit unghi de vedere, atât conducerea de întreprinderi, cât și inspectorii bancari urmăresc același obiectiv: utilizarea cu eficiență maximă a mijloacelor materiale și bănești. Interferența preocupărilor este evidentă cu privire la analiza bancară, când inspectorul citește un vast material factual și, de comun acord cu conducerea tehnic-administrativă, stabilește concluzii și măsuri pentru continuarea perfecționării a întregii activități a întreprinderii. Ca partener în acțiunea al cărui scop s-a precizat și, mai mult chiar, ca sfătător al conducătorilor de unități economice, inspectorul bancar trebuie să cunoască în profunzime specificul întreprinderii și cuprindă în sfera de analiză tot evantaiul proceselor productive și financiare. Acestea au fost, de altfel, punctele coordonatoare ale unei anchete efectuate recent la Iași.

— Caracteristic actualului control bancar este operativitatea și gradul său înalt de prevenție a anumitor deficiențe, apreciază din capul locului Simca Maier, directorul Direcției orașene Iași a Băncii Naționale.

— Înainte de a ne ocupa de această latură, v-am ruga să ne conturăm aria tematică a controlului inspectorilor bancari.

— Controlul bancar urmărește creditarea întreprinderilor și organizarea economică, efectuarea decontărilor fără numerar, eliberarea unor mijloace bănești, a fondurilor necesare finanțării reparațiilor capitale și lucrărilor de mică mecatizare.

Concomitent, adaugă Mircea Popov, director adjunct, se interesează de îndeplinirea indicatorilor cantitativi și calitativi ai planului, de folosirea rațională a mijloacelor aflate la dispoziția întreprinderilor, de efectuarea integrată și la termen a vărsămintelor către bugetul de stat, de rambursarea creditelor.

Să revenim acum la chestiunea inițială: cum anume se realizează controlul preventiv, operativ? — întrebăm pe director.

— La fiecare început de lună, de pildă, se verifică corelarea planului de producție cu cel de aprovizionare și desfacere. Orice neconcordanță se infățișează conducerii întreprinderii și inspectorii insistă până la deplină ei rezolvare.

— S-au obținut rezultate în reducerea stocurilor supranormative?

— Evident, arată directorul adjunct. Înainte de începerea fiecărui trimestru, inspectorii verifică amănunțit stocurile supranormative și indică la care anume materiale s-au sisteză aprovizionarea. De pildă, numai în perioada 1—15 august a.c., conduce-

rea Uzinei metalurgice-Iași a fost convinsă să renunțe la repartitiile de materiale în valoare de 17,5 milioane lei.

— Și în realizarea producției marfă vândută și încasată exercităm un control preventiv, completează Petru Roșca, șeful serviciului credite și venituri de stat, prezent la discuție. În fiecare dimineață, la bancă, inspectorii verifică situația decontărilor. Immediat ce apar refuzuri de plată din partea beneficiarilor, datorate calității necorespunzătoare a unor produse, se dă semnalul de alarmă, cercetându-se în întreprinderi cauzele lor și se propun măsurile de prevenire cuvenite.

— Inspectorul este considerat un partener destoinic de către conducerea întreprinderilor numai dacă acesta dovedește competență profesională. În plus, i se cere fermitate, un ascuțit spirit analitic și de observație. Mai sint necesare și dirghii...

— De dirghii nu ducem însă. Aș aminti doar instrucțiunile nr. 1 ale Băncii Naționale, care sint suficiente, a încheiat șeful de serviciu.

Correspondentul acestei interesante prezentări l-am căutat în întreprinderile ieșene. Primul noștr

Ioan ERHAN

(Continuare în pag. a III-a)

Părinții cei mai mândri

Dumitru MIRCEA

O convorbire cu un medic venerabil — și ca virtute și ce știință — m-a determinat să scriu rindurile acestea. Dumnealui, foarte bun cunoscător al realităților românești, de acum și de mulți ani, dinaintea acestui secol, sublinia un aspect, mai bine zis o caracteristică a satului, faptul că familiile țărănești erau foarte numeroase. Excepție făceau numai acele unde, existând avere multă, se isca feama împărțirii inevitabile a moșiei. În rest, numărul copiilor freece de a cincisprezece în sus. Era o tradiție, adăugă bătrânul medic, alfel nu s-ar fi zis prin popor că „ave de lut și copii niciodată nu-s prea mulți

la casă”, zicala a venit înspre noi cine știe de când și s-a purtat din om în om peste veacuri și peste mealeagurile românești, în-cît se folosește pretulindeni cu înțeles exact și anume că fericirea casei omului stă în copii...

Nu mai fîn minie, că eram mic de tot, epidemia de scarlatină din toamna lui 1927. Am aflat pe urmă, după mai mulți ani, ce răvășii făcuse printre copiii din sat. O epidemie nu alege. Au fost tragedii; în case cu un copil-doi, glasurile subțirile s-au stins. Și altele n-au mai venit... „Că nu știam de ce, mîșior fiind, și țîm de mama bună cu viieii la prîmne în Finete, mă opra de fiecare dată lelea Anică și mă lua în brațe și mă drăgosea, să scoată sufletul din mine. Am și acum în auz cuvintele ei dulci, alinătoare și simt obrazul fierbinte lipit de al meu, și trecerea înforată a degelelor ei prin părul meu, de mi-l zburlea dacă era așezat mi-l așeza să stea buclat și după ce mă lăsa jos pe iarba lungă repede în casă, repede se înforca, întoideaua cu ceva cif se poate de bun în mină... „Ie, în-gerașul mamei, ie, puiele, dragul mamei!... Mă mira grozav, doar știam foarte bine că eram copilul altora.

Chiar și mai fiziu, după ani, cînd se polrivea să mă înflinască, avea în priviri ceva foarte deosebit, un amestec ciudat de jale adîncă și de fericire, de incîntare că mă vede crescînd.

(Continuare în pag. a II-a)

În ziarul de azi

● Foileton

SI CE BĂIAT
BUN ERAM...

● DOUĂ „NOPTI
FURTUNOASE”

SALUBRITATEA

MORALĂ A STRĂZII

Strada, unul din locurile vitale ale existenței, ale mișcării și comunicării umane, înregistrează în permanentă pulsul vieții noastre, împrumută stăruie noastră de spirit, personalitatea noastră. Ritmurile ei depind de ritmurile noastre: mai accelerate cînd ne îndreptăm spre lucru, mai relaxate cînd ne plîmbim... Dar strada e și un loc al muncii: aici se plantează arbori, dincolo sint montate schelele unui nou șantier de locuințe, aici se descarcă pine și lapte, dincolo se excavază întens. La o populație ca a Bucureștilor, de peste un milion și jumătate de locuitori, se rostesc zilnic, pe stradă, milioane și milioane de cuvinte, de saluturi.

Pe străzi își manifestă însă prezența și indivizii oricînd gata să spună o obrăznicie la adresa unei femei, să aibă un gest trivial, să-i sfîdize pe ceilalți. Tipi care navighează în derivă, aciuți pe la colțuri de stradă, prin holurile cinematografeilor, pe marile bulevarde, mai ales în grupuri, ca să se pună la adăpost de reacția publicului, se adună aici și acolo, ca muștele pe un tavan, pătînd fața orașului. Din pînă, valul opiniei publice nu izbetește întotdeauna prompt, consecvent biete lor coji de nucă încărcate cu o morală intristătoare și noctivă.

Strada trebuie să rămînă curată. Moralmente curată, cu o cită mai ridicată greutate specifică a bunei cuvințe pe centimetrul pătrat de asfalt — și nu numai de asfalt.

Prima dvs.
reacție?
Iată cîteva
răspunsuri:

de Mihai STOIAN

s-au căsătorit”; ● „Sint tot una cu huliganii, chit că unorii mai zic și „sărit mină”.

Ucenicie

Ne-am hotărît să-l vedem „la lucru”. Sîntem în fața cinematografului Volga, Aglomerajia. Un înțar cu gulerul trunchiului ridicat e înțrebat mereu dacă n-are un bilet în plus. N-are. Ridică într-una, plic-

tisit, din umeri. Într-un firiu se apropie însă de-o tîndră singuratică și flutură ostentativ un bilet.

— Aveți poate nevoie de-un bilet pentru acum?

Tîndra se înseninează, scoate din poșeta 2 lei și 50 de bani, ia biletul dar... stupoare pentru vizazătorul ei, face semn bucuroasă parțenerului ei, alfat pe-aproape: mai cu nevoie de un singur bilet. „Ingeniosului” acostator nu i-a ieșit pasența. Deviza lui: „Încercarea noaste n-are”. Doar nu se numără printre naivii care vor, efectiv, să vadă un film, să se distreze, să se cultive. E „înofensiv” ceea ce face? Pășește pragul lichelismului.

Asemenea indivizi mizează pe anonim. Ei înregistrează lumea parcă fără s-o individualizeze. Pentru acostator, pentru huligan, în momentele sale „de atac”, nu există nici femeie-profesor, nici femeie-doctor, nici femeie-țesător...

Bucurîndu-se de haina „imunității”, pe care îi-o oferă — după rudimentarul lor punct de vedere — anonimatul (al lor și-al celorlalți), tagma acostătorilor de profesie se dovedește a fi, de fapt, alcătuită din oameni total asociați. Ei, care par să dovedească tocmă stabilirea de relații de comunicare, se dovedesc incapabili de a comunica cu oamenii pe căile normale. Ei nu au încredere în propriile lor calități, ci doar în mitocănia lor.

M-am dus în fața lîngă vîtmam. Eram după o zi de muncă, de stat în picioare, eram foarte obosită și vă spun cîștit că situația m-a umilit profund. Tot restul zilei m-a chinut ideea că nu i-am răpostat mai dur, așa cum ar fi meritat pe deplin. Peste nu știu cite săptămîni, onorabilul din tramvaiul 26 a apărut la consultație, cu felea umflată. Eu eram în halat alb. El a lăsat ochii în jos și-a murmurat doar: „Dacă fi știu, tovarășă doctor, n-aș fi îndrăznit”. Mă întreb: ce anume ar fi trebuit să știe el în tramvai, ca să nu se poarte obraznic? Un singur lucru: că orice om trebuie să fie respectat și să respecte la rîndul său.

Asemenea indivizi mizează pe anonim. Ei înregistrează lumea parcă fără s-o individualizeze. Pentru acostator, pentru huligan, în momentele sale „de atac”, nu există nici femeie-profesor, nici femeie-doctor, nici femeie-țesător... Bucurîndu-se de haina „imunității”, pe care îi-o oferă — după rudimentarul lor punct de vedere — anonimatul (al lor și-al celorlalți), tagma acostătorilor de profesie se dovedește a fi, de fapt, alcătuită din oameni total asociați. Ei, care par să dovedească tocmă stabilirea de relații de comunicare, se dovedesc incapabili de a comunica cu oamenii pe căile normale. Ei nu au încredere în propriile lor calități, ci doar în mitocănia lor.

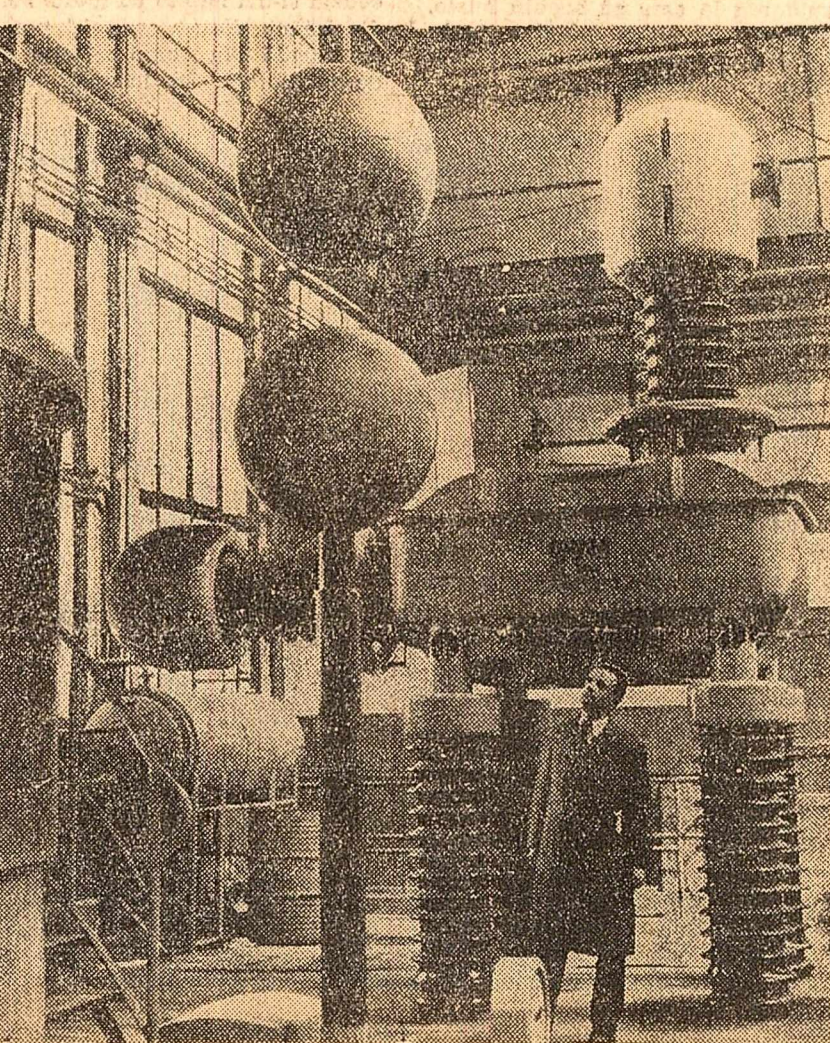
Variante

La Casa de cultură a raionului „16 Februarie” îl surprindem pe NICOLAE DIDĂ, sudor la Fabrica de ventilatoare „București”, în clipa în care plensește în public, absolut incoerent, la spate, o tîndră.

— Dar o cunosc. E Nina. Cîntă aici.

— Nu! Nina, explică un tovarăș din conducerea Casei de cultură. O cheamă Jeni.

(Continuare în pag. a II-a)

Intr-una din secțiile fabricii de aparataj electric din cadrul uzinelor „Electropulere” Craiova. Foto: Fl. Rosoga

O SCADENȚĂ MEREU AMINATĂ:

Independența Peninsulei Arabice

Oman, Aden, Qatar, Mascate... O suedenie de alte șecate și sultanate, ce cu greu pot fi identificate pe hartă, fărîmîtează în mici parcele de pămînt Peninsula Arabică. Încremenită veacuri de-a rîndul, ea este azi zguduită de mari frămîntări. Poate nicăieri în lume nu sint mai izbitoare contraste sociale, mai feroce metodele de aspirare. Este singurul loc în lume unde sclavajul este legal, unde comerțul cu sclavi este încurajat. Aceste mici teritorii alcătuiesc o vastă regiune geografică cufundată în bezna ignoranței.

Istoria din ultimii 170 de ani a regiunilor de răsărit și de sud ale Peninsulei Arabice a fost caracterizată prin instabilitate și vărsări de sînge, datorate politicii colonialismului britanic de divizare și dominație. Ceea ce vedem astăzi pe locul unde odinioară erau două state arabe, mari și prospere, sint operați masive de exterminare, manevre de tot felul pentru atingerea unui singur scop: menținerea în continuare a seculului colonial.

La sfîrșitul revoluției al XVIII-lea, partea de sud a

solidaritatea deplină cu cauza dreptă a poporului vietnamez și lupta sa eroică împotriva agresiunii S.U.A., s-au pronunțat în sprijinul luptei de eliberare națională, pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a-și alege calea de dezvoltare potrivit aspirațiilor și intereselor sale fundamentale.

Reprezentanții celor două partide au reliefat înscăunătatea pe care o are întărirea unității și coeziunii mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor progresiste, antimperialiste, în lupta împotriva planurilor agresive ale cercurilor imperialiste, colonialismului și neocolonialismului, pentru progres social, socialism și pace.

Discuțiile s-au desfășurat într-o atmosferă tovarășească de deplină sinceritate și caldă prietenie.

Vizita delegației Partidului Comunist din Venezuela în Republica Socialistă Română, convorbirile avute cu contribuții la întărirea relațiilor de prietenie între P.C.R. și P.C. din Venezuela, întreprinse de către delegația română, constituind un aport la cauza comună a unității mișcării comuniste și muncitorești, la cauza socialismului și păcii.

VIATA

INTERNĂȚIONALĂ

● SESIUNEA
„ADIO PARIS”

● CE ESTE
ACADEMIA
LUMII LATINE?

● AMĂNUNTE
A SUPRA
ACORDULUI
DINTRE IRAN
ȘI CONSORTIUL
PETROLULUI

URBANISTICĂ MARAMUREȘANĂ

În regiunea Maramureș vor fi realizate în anul 1967 numeroase noi obiective socio-culturale, investițiile sfatului popular regional în acest scop ridicîndu-se la peste 200 milioane lei.

Ca și în alți ani, construcțiile de locuințe se situează pe primul plan. Majoritatea apartamentelor (total pe regiune) vor fi ridicate în cadrul marilor ansambluri. Este vorba în primul rînd de cartierul Săsar, din Baia Mare, a cărui construcție a început în toamna anului 1964 și care va avea

Ioan VLANGA
correspondentul
„Științei”

(Continuare în pag. a V-a)

nialști au recurs la intrigă, încercînd pe un demnitar local să pună mîna pe putere în regiunea de coastă — Mascate — cu care au semnat apoi un tratat ce-l consacra ca sultan. Acestuia i s-a acordat apoi sprijin militar, ceea ce i-a permis să-și extindă dominația și asupra altor teritorii. Ulterior, englezii au ocupat coasta de nord, regiunea cu o populație care abia depășea 100 000 locuitori, dar care a fost împărțită în șapte „state”, fiecare condus de un demnitar.

(Continuare în pag. a V-a)

FAPTUL DIVERS

Corijenți la igiena

Inspectoratul sanitar al orașului București a sancționat (amendat) câteva restaurante și cofetării pentru că... nu respectă curățenia. Iată hirmiele serice Ambasadot, Restaurantul „Pajura”, butofele „Somes”, caflea Moșilor 92, „Răzoare” din complexul comercial nr. 1 Șoseaua Otlenitei, cofetăria „Grivița”, Călea Griviței 112, „1 Mai” și „Bradului” Bd. 1 Mai nr. 17 și respectiv 31.

Cu asemenea gospodari, firmele luminează dar nu strălucesc!

Privată dintr-un alt unghi

Le consenmăm nu ca pe o problemă de circulație. Trei soferi (Octavian Liga, Ion Oros și Pap Martin) au provocat trei accidente mortale. În numai două luni. Doi dintre ei, (ultimii) lasă, au părăsit în fugă locul infracțiunii. În prezent își ispășesc pedeapsa. Toți trei aparțin aceleiași întreprinderi: B.U.T., adică Baza de Utilaj Transport-Brașov. Acestea sunt faptele. Cum se vede, conducerea Bazei trebuie să... schimbe viteza.

Și direcția (de orientare). Cu prioritate pentru responsabilitate.

Nota de plată

Un individ „cherchelit” bine mergea pe stradă. Din când în când, scoate din servietă cite un pumn de bancnote. Le flutura deasupra capului, făcându-și reclama de nabab și invitând cetățenii să se cinstescă în contul lui. Cine era? Al cui bani? Ion Mitrofan, str. Milcov nr. 8-8, Baniș — 16 875 lei — reprezentau salariile ale muncitorilor de la I.R.C.R. Grivița Roșie, grupul II sanțiere, pe care trebuia să le plătească. Cetățenii au semnalat cazul. Și acum i-a sosit nota de plată. În cont personal — așa cum a cerut.

Mesaj

C. Miron, salariat la Ministerul Petrolului, ne-a relatat: „Soția mea s-a îmbolnăvit grav și a fost internată la clinica de neurochirurgie din Cluj. Era necesară o intervenție chirurgicală pe creierul mic. Șansele erau reduse. După câteva ore de muncă în cordată, prof. dr. Ștefan Iacob, secundat de medicii Victor Olaru și Ștefan Balint au extirpat tumoarea, salvând astfel un om. Le aducem pe această cale mulțumiri.”

E un fapt deosebit? Sau s-a lăsat consenmăm ca potrivit la rubrica „faptul divers”?

Adevărat — și nu prea

Tovarăși de la fabrica de ceasuri „Victoria”-Arad ne întrebă: „este adevărat că redacția a primit o sesizare privind... nepunctualitatea ceasurilor noastre de masă?”

Este adevărat — și nu prea: căci primim în fiecare zi nu una, ci mai multe. Vă precizăm, pentru... „Victoria” dumneavoastră.

Recentă și caldă

Faima buturilor brașoveni a trecut de mult granițele regiunii. De curind, unitățile de panificație din orașele Brașov, Sibiu, Făgăraș, Sighișoara, Medias și Sf. Gheorghe au început să producă un nou sortiment de pâine (cu tradiție în regiune): pâinea decojită, cu un conținut ridicat de carboți. Fiecare pînă cîntărește „numai” 4 kg.

Poftă bună! (Am pofti-o și noi, burecștenii).

Rubrică redactată de Ștefan ZĂRITĂ și DINA CĂRĂCĂ

Cu sprijinul corespondenților „Șcintei”

SALUBRITATEA MORALĂ A STRĂZII

(Urmare din pag. 1)

— Atunci Jeni. Eu o știam de Nina. Dar ce importanță are? Am venit la dans. Nu-mi place să fiu singur. Și mă distrez. (În schimb lipsei de respect pe care-l arăta, dobîndește pînă la urmă, tot lipsă de respect).

— Dar n-ai prietenii stabili, prietenii adevărați?

— Iși arată dinții. Rîde: — Sint un lup singuratic.

— În cartier, la fabrică, nu-s tineri de vîrstă ta?

— Cu fetele din cartier nu prea vreau să am de-a face, fiindcă știți cum e lumea. Una-i să te știe familia fetei, s-o știi și tu pe-a ei. Altfel, te simți mai liber, și nici n-ai obligația s-o scoți mereu pe față în oraș. O prietenie din asta nu ține mult, dar e mai comodă, mai liniștită.

— Cîți ani ai?

— 19 ani.

— Lucrezi la fabrica de ventilatoare, pentru că aerul să fie cit mai curat, mai bun de respirat. De ce crezi o atmosferă de ne-respirat?

Nu și-au început cariera, într-un mod asemănător, tot priitor „glumă” MIHAI BLEAHU și NOTENTE BARBU, din comuna Dîrlos, raionul Medias, ambii absolvenți a cite 7 clase elementare și — recent — a 3 clase profesionale? Într-o zi, ieșind la ora 15 de la serviciu, au intrat la restaurantul „Pătîniș” din Medias. Pînă la ora 20 au băut șase litri de vin.

În autobuz urcă prin față. Taxatocarea le cere să scoată bilete, însă Bleahu strigă că el e de la I.G.O. și are dreptul să călătorească gratis și o insultă.

Feriji, Pitecotropi I" Foto: A. Cartoian

Apoi adorm. Îi trezește șoferul în stația în care trebuie să coboare. Pornește cîntînd. Ajunșind la linia ferată, se opresc. Trenul accelerat 307 localni se apropie. Iau pietre de pe terasamentul liniei și le aruncă. O piatră lovește o femeie în umăr, alta îi izbește pe conductorul de tren Sava Crăciun, alta sparge geamul unui compartiment în care se află un bărbat și o preț foarte scump: independența lăuntrică, personalitatea și chiar cinstea și morală. Aici, în „gască”, cine știe care nu-și sînt întotdeauna pe plac, te manifestă în public într-un fel de care, în sine, ta, îți este unora rușine. Sint pentru o împărțire a răspunderilor, pentru o neconștientă muncă de educație preventivă.

La 12 noiembrie 1966, pe adresa Comitetului raional U.T.C., „16 Februarie” pleca o adresă a Serviciului pază și ordine de pe lângă Direcția Militară Capitalei: faptele infamante ale lui Ion Atîrnatu, născut la 15.III.1949, fiul lui Ion și Elena, domiciliat în București, B-dul Constructorilor nr. 16, Scara C, etaj III, apart. 56, care a lucrat la I.T.B. Floreasca, secția pompe. Sus-numitul vagabondează, acostează fete, în special pe cele venite din provincie, le oprește lucrurile și banii ce-i au asupra lor și folosește bâtaia cînd acestea nu se supun dispozițiilor lui.

Măsura Militară, de a comunica în scris un asemenea caz grav, este binevenită. Urmărind însă dru-

Ce se întreprinde preventiv?

— Cunosc — ne declară FLORIN PATULEA VĂCĂRIU, secretar al Comitetului de partid al Fabricii

NOI MODELE DE ÎNCĂLĂȚĂMINTE

Aprorape 70 la sută din cele peste 1 000 modele de încălțăminte din Încălțători — pantofi, sandale și papuci de casă pentru bărbați, femei și copii — pe care urmează să le găsim în magazine, începînd din primul trimestru al anului viitor, au fost introduse în fabrică. Soluțiile adoptate de către creatorii făgăduiesc o încălțăminte durabilă, flexibilă, deosebit de comodă și, în același timp elegantă. La reali-

mărturisire băieții, la ei a apărut un fel de neliniște în legătură cu ce se întîmplă cu propriii lor părinți, nu mai înțelegem exact ce se întîmplă, ce e bine și ce e rău. Apoi, cînd au dat de bandă, de „numă”, li s-a părut subit că s-au liniștit, o-au prins curaj, c-au dobîndit o siguranță pe care n-au avut-o acasă. Dar pentru toate acestea ei au plătit adeseori mult, un preț foarte scump: independența lăuntrică, personalitatea și chiar cinstea și morală. Aici, în „gască”, cine știe care nu-și sînt întotdeauna pe plac, te manifestă în public într-un fel de care, în sine, ta, îți este unora rușine. Sint pentru o împărțire a răspunderilor, pentru o neconștientă muncă de educație preventivă.

Se așteaptă recidiva?

La 12 noiembrie 1966, pe adresa Comitetului raional U.T.C., „16 Februarie” pleca o adresă a Serviciului pază și ordine de pe lângă Direcția Militară Capitalei: faptele infamante ale lui Ion Atîrnatu, născut la 15.III.1949, fiul lui Ion și Elena, domiciliat în București, B-dul Constructorilor nr. 16, Scara C, etaj III, apart. 56, care a lucrat la I.T.B. Floreasca, secția pompe. Sus-numitul vagabondează, acostează fete, în special pe cele venite din provincie, le oprește lucrurile și banii ce-i au asupra lor și folosește bâtaia cînd acestea nu se supun dispozițiilor lui.

Măsura Militară, de a comunica în scris un asemenea caz grav, este binevenită. Urmărind însă dru-

zarea ei se folosesc țesături din in, bambac, țesături și plase din rejon, policoloruri de vinil pe suport textil. Ușoară și practică, încălțăminte de Încălțători, se anunță un concurent tot mai serios pentru cea clasică. Ministerul Industriei ușoare și UCECOM au prevăzut să producă în anul viitor mai mult de 8 milioane perechi de încălțăminte de acest fel.

(Agerpres)

mul parcurs de respectiva adresă, se constată că la Comitetul raional U.T.C. 16 Februarie nu se cunoaște nimic nici despre adresă, nici despre caz. Oricum, ne atrage atenția tov. prim-secretar C. Georgescu, cazul nu le-ar fi aparținut lor, deoarece Ion Atîrnatu ține de organizația U.T.C. de la I.T.B. Floreasca.

— Da, dar scrie clar în adresă că, la ora anunțării dv, el nu mai lucra acolo de o lună și jumătate. În schimb, locuința lui e pe raza raionului „16 Februarie”.

Aflăm că, din moment ce Ion Atîrnatu nu și-a ridicat talonul de mătare, el nu poate fi luat în discuție. Explicația ni se pare excesiv de „organizatorică”: în cazuri dintr-acestea deosebit de grave, în care un tânăr ca Atîrnatu dovedește categoric că are o purtare incompatibilă cu calitatea de membru al U.T.C., și cînd el nu mai e încadrat în nici un loc de muncă, — trebuie să existe posibilitatea, pentru biroul comitetului raional respectiv, de a-l lua în discuție.

Fapte față de care indulgența ar fi condamnabilă

O tînră — I.V. și un tînr — L. C. — din Brașov (e firesc să folosim inițialele) se plîmbă seara, pe la ora 21, prin locul denumit Livada Poștei, Dintrodată, ca din pămînt, răsăr în fața lor doi tineri: Dumitru Trafin și Alexandru Tocliă.

— Ce căutați pe-aici la ora asta? Prezențați-vă!

Tînrul L.C. rețut, pe drept cuvînt, să se legitimeze față de doi necunoscuți. Un fluierat scurt. De după copaci apar încă patru „falși”, aparători ai moralei publice: Vasile Constantin, Traian Horeangă, Martiian Bodeanu și Tiberiu Dogaru.

„Ce-i 6” se împart în două grupuri, după o tehnică binecunoscută: un grup îl izolează și îl bat pe băiat, celălalt atacă fata, rîpîndu-i bluză și fustă, luîndu-i ceasul.

Fiind prinși, s-a stabilit că „cei 6” se constituieseră în bandă, cu scopul precis de a acționa în orașul Brașov și în special în zona Livadei Poștei. Doi dintre ei sînt recidiviști. Nici unul nu e încadrat în cîmpul muncii, deși au depășit, toți, vîrsta majoratului. De altfel ei erau binecunoscuți ca oameni fără nici un rost, care își pierdeau ziua

pe la Livada Poștei, fără să se ocupe de absolut nimic.

În dosarul respectiv se află însă și copia notelor din carnetul lui Gheorghe Bodeanu, din anul școlar 1965/66, elev al liceului din Feltioara, raionul Sf. Gheorghe. Iată cîteva note: 3 — anatomie, 4 — literatura română, 3 și 4 — latină, masini — 3, matematică — 3. Ce știau părinții lui despre „prietenii” sale? Dar colegii săi? Dar profesorii?

Tribunalul popular al orașului Brașov i-a condamnat exemplar pe huliganii: Traian Horeangă — 6 ani, Alexandru Tocliă — 7 ani, ceilalți — cite 4 ani și șase luni.

F.R. are 16 ani și e orfan de ambii părinți. E originară dintr-un sat din regiunea Argeș. Desi munceste în cooperativa agricolă de producție ține să-și continue studiile. Este elev în clasa a IX-a la Pitești, la țară frecventă. Prima sesiune de examene a luat-o. Zilnic parcurge cu bicicleta 22 de kilometri de acasă pînă la școală și înapoi. Într-a treia zi de examene — avusese Fizica — venind cu bicicleta spre satul ei de bășină, între comuna Căzău și Prundu este acostată de trei necunoscuți — un tînr și doi indivizi mai vîrstnici — care îi atîm calca, ieșind pe neașteptate dintr-un lan de porumb. Tînrarii de drumul mare o imobilizează, îi pun un căluș în gură și o violează. De rușine și spaimă, F.R. fuge din sat și umbliă, pe unde apucă, de peste o jumătate de an. Ajunșind în București, o bătrîna pe nume Gherghina Tănase din str. Brătăsescu nr. 42, vădînd în vîrstă de 62 de ani, pensionară, o gîsește plîngînd la marginea drumului. O ia acasă la ea, s-o găzduiește, și cere ca minoră să-i fie încredințată ei. F.R. a renunțat definitiv la examene și școală. Un întreg destin a fost brutal schimbat de o poartă de neîncredere. (Oricine poate da relații în legătură cu acest caz este rugat să anunțe autoritățile în drept).

Față de asemenea fapte, nu încapă nici o indulgență. Nimic nu poate constitui o scuză, căci nu vîrstă este ceea ce te împinge la astfel de manifestări antisociale — sînt sute de mii de tineri care fac cinste vîrstelor, prin inteligență și muncă, prospețime și pasiune — ci o optică total deformată asupra raporturilor dintre oameni, asupra răspunderii pe care o implică traiul într-o colectivitate. Cînd un om care abia pîșeste în viață se năpustește cu brutalitate asupra celorlalți, el merită întotdeauna o pedeapsă exemplară.

Și ce băiat bun eram...

De data aceasta mă cheamă Gheorghe Petreus și lucrez la I.C.I.L. Vișeu de un sfert de veac. Eram un om modest, dar respectat în orașelul meu. Cînd intram într-o frizerie toți cunoșcuseră și chiar responsabilul mă salutau și mi se dădea o revistă să citesc pînă îmi venea rîndul. Pe stradă, pletonii îmi răspundeau la „bună ziua” scufîndu-și pălăria. Eram invitat de prietenii la diferite aniversări. Cînd sindicalul nostru organiza diferite chermesse mi se trimitea invitație semnata chiar de președinte. Ba, mai mult, eram rugat să primesc și o muncă de răspundere. Adică să stau la ușă pentru a controla invitațiile, ori să supraveghez bufetul cu gustări și băuturi alese.

Collegii de birou mă consultau mai ales în completarea buletinelor pronosport, iar șeful meu direct îmi zîmbea de cite ori mă duceam la el cu hîrtii de semnătură. De multe ori chiar mă întreba: „Cum te simți?”, „Ce-ți mai face familia?”, „Cum merge munca?”, „Unde faci revelații?”, „Unde-ți petreci concediul de odihnă?”. Îmi dădea și sfaturi: „Să te duci la Coșava ca e acolo o apă minerală de Căciulata...”

În familia mea de asemenea domnea buna dispoziție și, de ce să nu recunosc, mă simțeam bine.

...Bine însă numai pînă

de Nicuță TĂNASE

acum cîteva luni, cînd în viața mea a intervenit o mare nenorocire. Familia a început să mă suspecteze, să-mi răspundă la întrebări monosilabice, de ori nu. Pe stradă, nu mai scoala nici-meni pălăria cînd salutam. Prietenii, dacă eu mergeam pe partea stîngă a străzii, acum cîteva luni, cînd în viața mea a intervenit o mare nenorocire. Familia a început să mă suspecteze, să-mi răspundă la întrebări monosilabice, de ori nu. Pe stradă, nu mai scoala nici-meni pălăria cînd salutam. Prietenii, dacă eu mergeam pe partea stîngă a străzii,

— Și!i dumneata foarte bine ce-ai făcut.

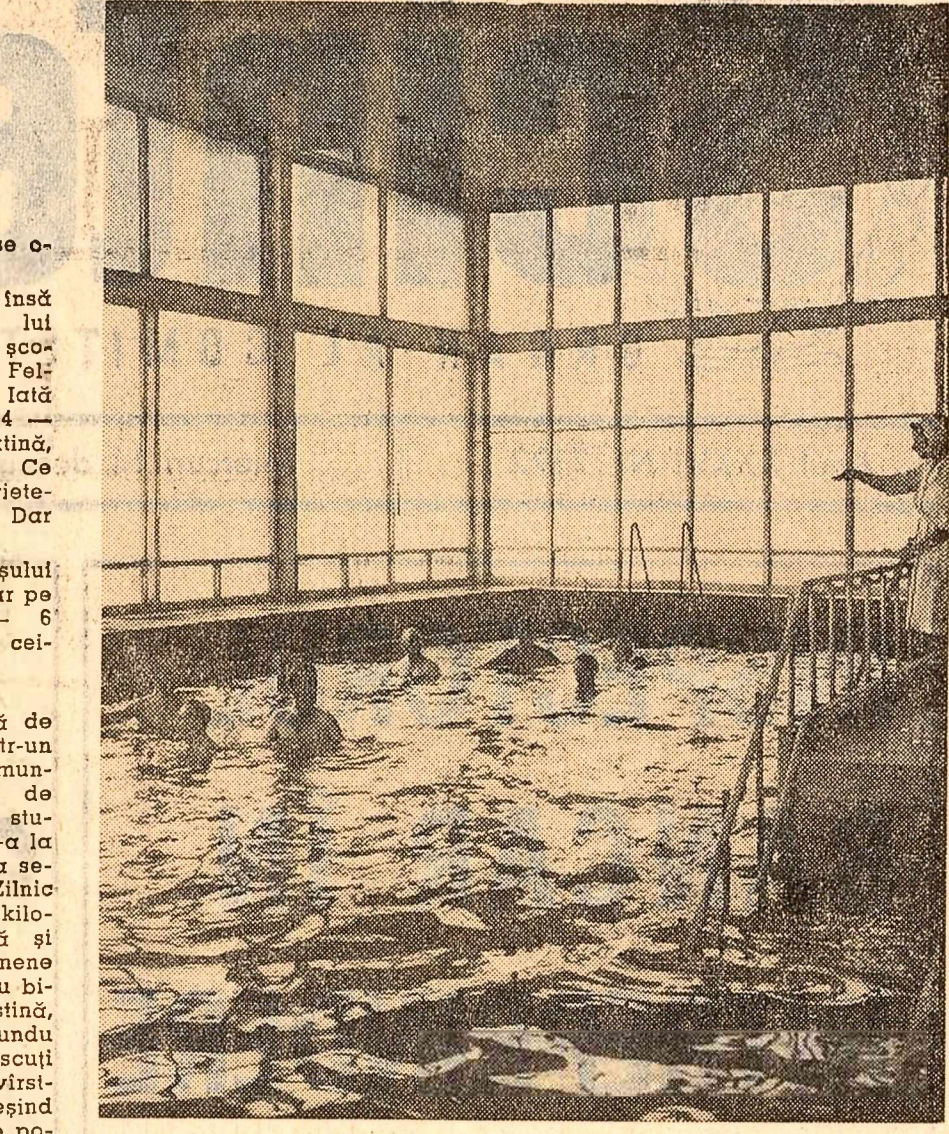
— Pe cîntea mea că nu știu.

— Cîntea dumitale? Mă mir că nu îți a rușine să vorbești. Tu ai reușit să ne ascuzi cele trei antecedente penale, cele două amenzi corecționale, aver-

anuleze pe primele. Am început să scriu paspe tot. Am primit un răspuns că ceea ce cream eu a fost trimis întreprinderii la care lucram. Era vorba de hîrtiile vechi. Am trimis alte scrisori. Rezultatul același. Mi s-a pus în vedere să caut un alt serviciu... Nu mai sînt salutat, prietenii mă oculesc. Și eram băiat bun!

— Hîrtiile sînt hîrtii!

Am auzit organelor de stat la cunoștință că eram nenovinat, dar hîrtiile erau hîrtii. Trebuiau la dosarul meu alte hîrtii, care să le

Bazinul de băi saline al sanatoriului balnear Mangalia

CASTELUL HUNIAZILOR ÎN RESTAURARE

Vestiul castel de la Hunedoara — impunător monument de artă feudală — e îmbrăcat haină de schelet.

Pentru executarea acestor lucrări deosebite de pretențioase arhitectul Ludovic Bagyu, șeful sanțierului, ne-a informat că au fost alocate aproape 12 milioane lei. Restaurarea a prilejuit interesante cercetări cu caracter științific. Prin ample și aprofundate studii, istoricii și arhitecții au ajuns la concluzia că edificiul ridicat la sfîrșitul secolului XIII a avut la bază stilurile renașterii și gotic. Modificările ulterioare, caracterizate îndeosebi prin distrugerea multor elemente constructive arhitecturale, au alterat originalitatea castelului, făcînd să predominie stilul neogotic. Așa s-au păstrat lucrările cu sălile dieției și cavalerilor, cu loggia Matei, galeria huniazilor și vechea arhă prespusă a lui Ion de Hunedoara.

Dezgropînd fragmente din vechile încadrăminte, restauratorii au reconștit stilul original, iar maiștrii vestiilor în cioplirea pietrelor au refăcut coloane, portuluri și încadrăminte la usi și ferestre.

Schelele vor fi coborîte definitiv spre finele anului viitor.

Viski LAURENȚIU
corespondentul „Șcintei”

Părinții cei mai mindri

(Urmare din pag. 1)

— A avut o copilă din aceeași zi cu mine, mă lămurise mama, tirziu. S-a dus, cînd cu scarlatina...
— Intre zece frați trăind, nu poți ști, decît din spuse altora, ce însemnă casa fără copii. La noi era o viemună — douăzeci de ani n-a ieșit leagănul din casă. Se mai adăugau la numărul nostru copiii vecinilor, ai lui badea Pețar fierarul, de-o pildă, ai lui badea Familii, ai Crișanu-lui și-ai lui badea Pavel Ricianu, și-ai lui badea Ianoș de pe Copăcel, și-ai lui badea Toader Jimboreanu și cîți nu eram... Pe toate uilițele satului găseai o droaie. Al Moldoveanului, și-ai noștri, eram cite zece, dar în casă la cuscul Augustin s-a nimerit să se nască șaptesprezece și trăiesc unsprezece. Vreau unsprezece au fost la badea Teofil și la badea Macarie — și mi se pare că totuși trăiesc. Și-acuma sînt familii numeroase. Cu nouă, opt, șapte copii. Nu i-am auzit pe nici unul urgîindu-și copiii. Cînd vreo vecin, cu temei de alfel, ne mai zburătuia cu „luc-v-ar cine știu eu” săreau celelalte cu gura s-o taie, nu alta, orice rău am fi făcut, că nimie nu răimnea neluat în seamă.

Dacă m-a dus gîndul la vremile acestea, nu rezist aminiți, și de aceea o pomeneșc, reînvîiu imaginea domnului învîțător Vicu — acum trecut în al nouăzeci și doiilea an de viață, dar ne recunoaște pe fiecare dîună glas, că nu mai vede — cînd trecea de la casă la casă, pe începul lui septembrie și bătea în poartă cu neplăpita lui cișă: „să ai sănătate, Măriuș! — trîmbe! pe Nelu la școală pe ziua de cîncisprezece, auziți-m-a-ii?”

Și pleca la altă poartă, să dea veste... N-avea importanță că noi, cu mîniile înnegrite de coaja nucilor, dădeam colțul pe după casă și nu lupălam prin ascunzătorii — n-avea importanță că vreau Nelu înăc nu ajunsesse la vîrsta școlii. Neexistînd grădinișă, domnul Vicu îi aduna la școală de pe la cinci ani. — „Să te mai scap de un drac, Susană, zicea; făceai-și mi-ai dădu! M-a-ii descursa eu...”

Vremile acelea s-au dus de mult, așa amestecate cu neacuzuri cum erau fost; reamînim în ele aici numai vîrsta semînă a vîrstei fără prihană și fără grijă. Au trecut; copiii de atunci sînt oameni băuți de brumă, au copii în vedere să cauză în viață ca-re-cum, dar observ că în general tocmii familiile cele mai numeroase s-au gospodărit mai bine. Dintr-o copiii cuscului Augustin numai unul a rămas pe vatră, ceilalți toți — pe la meserie și la școli. S-au ajutat unul pe altul, de la vîrsta la vîrsta pînă cînd, uitîndu-se împrejur, bătrînii i-au văzut pe toți la rosturile lor. A fost greu? Îi întreb pe cuscuro. „Chiar de-a fost, am uitat”, răspundă. Cred, și știu din casa noastră, că-i un fel de-a zice. Ușor n-a fost, dar, vedeți, nu cunosc oameni mai mindri decît astfel de părinți. Dumnealor, dacă ar avea, — dar n-avem vreme, doară cit avem de lucru! — ar putea face de două ori înconjurul României mergînd de la un copil la altul! De acasă pînă la... își plătesc ei bilețul, pe ur-mă într-o „rețea”... Și cînd se întîmplă să trec pe-acasă, îl întreb: „Cum merge, roab pe cuscuro?” — Merge, merge; roab pe șapte multe îi grea, dar, fote.

Timpul și istoria au fost foarte vitregi în trecut cu sîntenii și cu consăfienii noștri. Uneori te miri cum de-au răzbit. Și au răzbit. Să mai spun că nu i-am auzit niciodată — pe atunci cînd știu cit le era de greu, nici după ce au ajuns la vîrste venerabile și la împlînirile de azi — că le-a fost greu pentru că le era, casa plînd de copiii? Și să-i auzi acum zîcîndu-le unor oameni: „aunți, cuscuro?” — Mergă, merge; roab pe șapte multe îi grea, dar, fote.

Și-s covîrșii de bătrînețe și la anii lor leagăna cu bucurie nepoți.

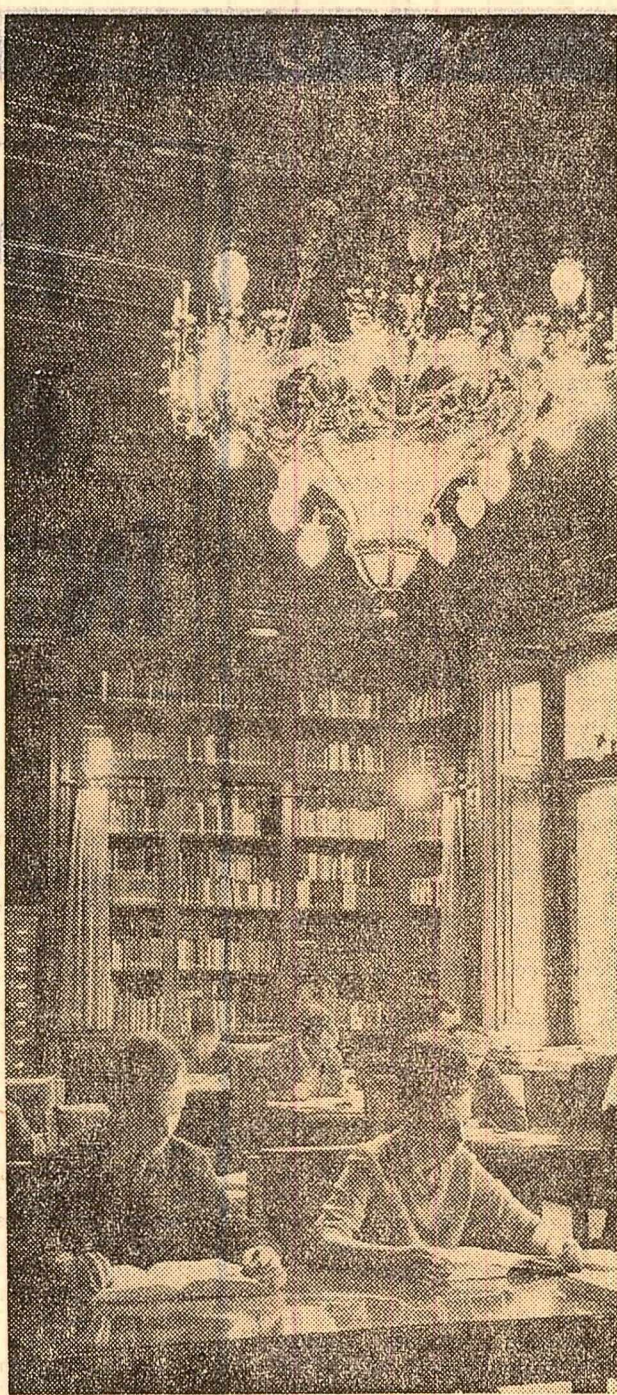
Oare de ce și astăzi simt cum îmi luncă pe obraz palma fierbîntă și ușoară a lelii Anica?

ÎN LICEU — O POLI- VALENȚĂ PREGĂTIRE PREUNIVER- SITARĂ

La Biblioteca centrală universitară din Capitală
Foto: Gh. Vintilă

În ultimul timp, în rîndurile corpului profesoral reține tot mai des atenția problematica complexă a asigurării trecerii cu succes a elevilor din liceu la facultate. Dar din păcate, după părerea mea, propunerile de perfecționare făcute în acest sens vizează mai ales modul de pregătire a studenților din primii ani de facultate, fiind seamă de golerile care la rămîn după pregătirea școlară, și destul de puțin învățămîntul litarizat cu un mod mai amplu de gîndire, iar cunoștințele însușite vor avea relieful lor propriu — atribuibile necesare oricărui absolvent, indiferent dacă va urma sau nu cursurile învățămîntului superior.

genilor preuniversitare, cel puțin în clasele superioare ale liceului. Fiecare profesor știe, din experiența lui personală, ce deosebită influență pedagogică exercită expunerile însoțite de comentarii care sînd conducătoare spre obținerea unor ample sinteze de cunoștințe. Perspectiva cunoștințelor proiectate pe un fundal larg de cultură generală cultivă la elevi interesul și pasiunea pentru studiu. Pe această cale, ei vor putea fi familiarizați cu un mod mai amplu de gîndire, iar cunoștințele însușite vor avea relieful lor propriu — atribuibile necesare oricărui absolvent, indiferent dacă va urma sau nu cursurile învățămîntului superior.

Învățarea fiind un proces complex și de lungă durată, el implică în mod necesar în întreaga personalitate, adică printr-o serie de dezvoltări trăsăturile specifice muncii intelectuale independente. Noi putem veni în înfrîmîntul acestei înclinații firești, ajutându-i pe tineri să renunțe la formele

Dar vor veni oare spectatori să-l vadă și să-l revadă mereu pe Caragiale? Nu, nu vor veni dacă ne vom mulțumi să fragem la șpirograf pasiv ale unui model arhicunoscut. Dar vor veni cu plăcere și interes, și se vor amuza copios de fiecare dată, dacă vom recrea textul în spectacole, dîndu-i o față mereu proaspătă și o strălucire originală. Cine dorește să se convingă, să meargă să vadă „Dale Carnavalului” în versiunea lui Pintilie, la Teatrul Bulandra!

Recentele premiere caragialești se caracterizează printr-o preocupare accentuată pentru autenticitate, pentru reconstituirea veridică a mediului social și a realităților umane descrise de autor. De la această premisă a pornit și Ioan Teub, regizorul „Noapți furtunoase” la Teatrul Național din Cluj. El a început prin a ne înfățișa o imagine de ansamblu a casei și chirișigieriei jupîniului Dumitriche Tîlric. Un decor inspirat și ingenios (C. Pîlîuș) se rotește pe turnanță, și în fața noastră apar rînd pe rînd Veta, cosind printre lacrimile mîndurii lui Chiriac, Chiriac însuși în cămăruța lui, furios la culme, iar lîngă gardul chirișigieriei Spiridon frîgînd pe ascuns țigări. Ne oprim în salonul unde Tîlric își povestește pășania de la unioan. Nae Ipingescu îl ascultă apatic, cu o figură pe jumătate adormită (compusă foarte comic de Aurel Giurumia). Pe el, de fapt, îl interesează prea puțin onorarea de familist a negustorului, îl aprobă din cînd în cînd mecanic, dar principala sa preocupare e concentrată spre furturia cu prăjiturii. În tot acest timp, forțata din casă nu încetează, Spiridon aleargă după comisoane, Veta și Chiriac schimbă priviri de reproș sau implorare.

Renunțarea totală la caricatură a reușit în modul cel mai consecvent și cu efecte artistice surprinzătoare în interpretarea Vetei. Ince-

l în sfîrșit, un început de stăgînuie desăfurat sub semnul numelui lui Caragiale! De fapt, evenimentul pe care-l salutăm cu toții n-ar trebui să fie de domeniul excepționalului. În mod normal, în fiecare stagiune ar trebui să avem cîteva montări ale fiecărei capodopere caragialești, în diferite vizuini scenice. S-a mai spus, și pe bună dreptate, că numai scrierile plate și sărace se pretează la o unică interpretare, din ale cărei rame strîmte nu poți ieși fără a rămîne suspendat în vînt. Clasicii însă, forma de aceea au rămas clasici, pentru că în opera lor complete găsim mereu noi fațete, interesante și valabile. Să sperăm deci că „breșă” făcută va stimula teatrele noastre să se apropie cu mai puțină timiditate de creația celui mai mare dramaturg român.

Declarate ale regiei se îndeplineau pînă la capăt. Din păcate, în reprezentările care pe lîngă inegalitatea interpretărilor aclorescîți) un amestec de stiluri. Chiar amintitul duet Veta — Chiriac părăsește la un moment dat linia inițială și alunecă în parodie, cînd cei doi protagoniști încep să-și cînte replicile pe arii de operetă. Procedul a mai fost folosit, dar în alt context, pe cînd ceea ce interesa aici era „realism crud” al pasiionalității de prost gust hilar dezlănțuite. Rică Venturiano a fost jucat în cunoscuta manieră stilizată, dar cu mult haz personal, de Alexandru Munte, în vreme ce Dumitriche (Gh. Nulescu) a fost interpretat tot într-o manieră cunoscută, dar cu mai puțin haz. În spectacolul pe care l-am văzut, Liliana Welther intrase pe neașteptate în rolul Zîfei și personajul se cerea încă, firer, atent lucrut. Spiridon (Gabi Daicu) a fost cu totul șters și insignifiant.

În spectacolul Teatrului Nottara cu aceeași „Noapți furtunoase”, regia (George Rufael) s-a dovedit mult mai consecventă cu sine. Mergînd dincolo de măști consacrate ale erorilor false, regizorul a reconstituit cu minuțiozitate identitatea și biografia fiecărui personaj. Astfel, jupîn Dumitriche (Dan Nicolae), cu siguranță un fost Chiriac ajuns om cu stare, ține la onorabilitate nu alți de dragul Vetei, ci pe negustor ce se respectă și se vrea respectat. În prima scenă, șede mulțumit de el, tola-

dită unei mari actrițe, Silvia Ghelan, rolul a fost jucat, cum ar spune Caragiale, „cu tot seriozitate”, drama trăită sincer și intens, sufărîndă adînc simțiri. Umbră a fost că sala se prăpădea de ris, demonstrîndu-se astfel încă o dată că umorul caragialeesc stă în însăși structura personajelor și nu așteaptă decît să fie descoperit cu har artistic. În creația sa memorabilă, Silvia Ghelan a avut un bun partener în Valentino Dain, un Chiriac năvalnic și coleruc. Scena excelentă a explicației lor amoroase din finalul actului I, jucat „cu foc și cu inimă albatră”, este probabil modelul a ceea ce putea fi în regulă spectacol — dacă intențiile

nu într-un foliolu, odihnindu-și obrazul proaspăt ras, pe care ipistatul servabil îl stropește din cînd în cînd cu apă, ca să-l răcoarească. Va fi fost desigur și Tîlric, la vremea lui, un crai al carterului, de aceea îi place să se poarte lăptos și „berbant”. Dar cînd vine la bătaie, mahalagiul cu tradiție e în largul lui: îi înlînde o mină lui Rică Venturiano, cu aparentă bunăvoință, ca să-l apuce mai bine, să-l trîntească și să-i care la pumni cu nemiluita. Nae Ipingescu (interpretat de Sandu Stîlcaru, a cărui lectură a jupîniului este de un umor irezistibil) discută politică cu profunzime convingătoare, scoțînd cîte o exclamație „din rărunchi”,

O adevărată revelație a spectacolului este interpretarea dată de Ștefan Iordache lui Rică Venturiano. Avînd de copurat imaginea filizionului spulcîu și bun de gură, prototip al lui de puernic fixat în mîntea noastră a futuror de Radu Beligan și alți de des imitat, Iordache a creat cu totul alt personaj, o altă variantă a Venturienilor vremii. În admirabila sa versiune scenică, junele Rică e un poel pletos și melancolic, în gustul epocii post-romantice, mimînd manierele elegante dar frîdîndu-și adesea originea periferică și arivismul meschin.

Asfel tratate, într-o concepție regizorală unitară, personajele piesei se în-

Două „NOPTI FURTUNOASE”

cheagă într-un spectacol solid, convingător și extrem de amuzant. Se simte, desigur, faptul că interpretul lui jupîn Dumitriche a dispus de un timp mult mai scurt de pregătire decît colegii săi, dar asupra perfecționării rolului merită revenit și după premieră, cîci un spectacol de asemenea înaltă factură este merit să rămîna, fără îndoială, în repertoriul teatrului vreme îndelungată.

Decorul lui Dan Neamțanu e adevărat cerințelor de autenticitate; dar izbitoile mi s-au părut îndeosebi costumele, datorate aceluiași scenograf. Fularul legat cu indiferență studiului și ochelarii cu ramă de sîrmă ai lui Venturiano, hainele sale vag asortate și destul de ponosite (fiindcă înădu publicist și sărac, urmînd să-și facă abia un „venier” cu zăstrea Zîfei și prin demagogie politică), nădragii lui Spiridon, vizibil prefăcuți dintr-un pantalon al jupîniului, halatul neglijent al Vetei sau eșarfa cochetă și brîul roșu al lui Chiriac caracterizează personajele fără nici o ostentație caricaturală, cu un umor spontan. Autenticitatea vizuală a figurilor este cu ațit mai frapantă în noștimul tablou final, cînd toți eroii farsei se așează împăcați, alcătuiți dintr-acele „poze de familie”, alți de revelație în incremențarea lor, cum se puteau vedea pe vremuri prin vitrinele fotograficilor de cartier.

Andrei BALEANU

TELEVIZIUNE

- 18.00 — Pentru copil și tineretul școlar: — A.B.C. I, „Iarna”.
- Cărți care vă așteaptă.
- 18.50 — Publicitate.
- 19.00 — Telegazeta de seară.
- 19.20 — Buletinul meteorologic.
- 19.23 — Șah.
- 19.35 — Aventurile lui Robin Hood.
- 20.05 — Cabinet medical TV.
- Bolile căilor respiratorii superioare în sezonul rece și prevenirea lor.
- Participă dr. Mircea Ciurea.
- 20.25 — Cronica discului. Prezintă: Petre Codreanu.
- 20.45 — Poșta televiziunii.
- 20.55 — O invitație pentru cei care nu au vizitat... Sovata.
- 21.10 — Film: „Nu plînge Peter” — o producție a Studiourilor Iugoslave.
- 22.55 — Telegazeta de noapte.

PUNCTE DE VEDERE

gîndire, mai receptivi la elementele noi cu care vin în contact și să le înțelească spiritul de discernămint în aprecierea acestora. Se vorbește adesea despre anumii studenți care, ajunși în anul I de facultate, sînd dezorientați, se adaptează destul de greu noilor condiții de pregătire. Ni se pare interesant de menționat că asemenea ecouri ne parvin nu numai din învățămîntul superior, ci și din școlile tehnice, și uneori chiar din unitățile unde fierul, după absolvirea liceului, se încadrează în producție.

Oricum am trece unele dintre asemenea caracteristici din formația spirituală a tinerilor pe seama virsității, a greutăților pe care, pe drept cuvînt, le implică salul de la o etapă la alta de învățămînt, nu poate fi ignorat un element esențial, anume că o bună parte din aceste lipsuri își au sursele în modul concret de organizare și de desfășurare a învățămîntului de cultură generală. Și tocmai pentru că sfera lor de proveniență este situată în zona posibilităților noastre, acolo unde putem interveni direct, ne oprim asupra cîtorva aspecte care solicită unele concluzii.

După cum este cunoscut, în clasele cursului mediu numeroase lecții se desfășoară sub forma expunerii de noi cunoștințe. Această formă de comunicare cu elevii, virtual alți de vie și de atrăgătoare, nu o dată se transformă într-o înșirare seacă de date; profesorul se rezumă la a scrie pe tablă planul detaliat al lecției din manual, propunîndu-și adeseori să nu omită nici un amănunt „din carte”, fără să realizeze o corelație logică cu alte discipline sau, cel puțin, să ășureze asemenea conexiuni prin unele indicații bibliografice facultative. Evident, în această situație este dăunător nu numai faptul că o lecție se desfășoară cam după același tipic la mai multe discipline, dar și acela că diferențierea necesară nu se realizează nici că puțin de la o clasă la alta. De aceea, cred că se impune cu o deosebită acuitate perfecționarea continuă a lecțiilor de predare a unor noi cunoștințe, experimentarea și aplicarea adecvată a prele-

Pentru cititorii ALMANAHULUI „ȘCINTEIA” 1967

CUVÎNT DE ÎNCEPUT

Ce dorește cititorul contemporan? Ce așteaptă el de la un asemenea almanah? Tradiția e bogată. Ea îmbrățișează în țara noastră mai bine de un veac, o gamă vastă de preocupări și tonalități, de la inventarul anual pînă la snoavele despre care glumea Vlahuța: „Că-l prin almanahuri și vei trece de isteț”. Busolă, în această răscruce de posibilități, ne-a fost cititorul.

„Cititorul din 1967 e interesat în investigarea marilor curente ale contemporaneității, vrea să cunoască vastele deplasări care se produc pe arena mondială, de la procesele fundamentale ale economiei pînă la curentele din sfera gîndirii sau gusturilor. Acestor preocupări le sînt închinată nouă anchete pe o mare diversitate de teme ale vieții sociale moderne, în cadrul cărora răspund personalități dintre cele mai cunoscute, competențe prestigioase pe plan național și internațional. Cititorul este dornic să aibă la îndemînă un îndreptar precis cuprînzînd cele mai recente date geografico-economice cu ajutorul cărora să poată urmări evenimentele din lume. Acestei nevoi îi sînt dedicate „Micul atlas mondial”, precum și un număr de hărți puse la zi.”

Cititorul e profund interesat să posede un memento al unora din datele de mare semnificație din istoria ultimelor două secole a patriei. Acestei necesități îi este închinat Compendiul românesc. Cititorul dorește să aibă la îndemînă o seamă de informații utilitare, de strictă și cotidiană necesitate: distanțele dintre diferite orașe în țară și în lume, mersul avioanelor, diferitele unități de măsură și tabelul convertirii lor în diverse alte unități folosite pe plan mondial,

lista prescurtărilor la denumirile principalelor întreprinderi și instituții din țară, ora concomitent pe diferite puncte ale globului etc. Cititorul turist este interesat să aibă la îndemînă un scurt îndrumar al monumentelor naturii din țara noastră, al principalelor locuri istorice, precum și lista muzeelor din țara noastră, cu programul lor de funcționare, laolaltă cu hărțile mai multor trasee turistice; dacă parcurge aceste locuri cu automobilul, îi este necesară lista stațiilor de benzină de pe drumurile principale ale țării, precum și o listă a stațiilor de auto-service, o hartă automobilistică a României și una a Europei. Cititorul sportiv va găsi consemnate recordurile mondiale, europene și românești la atletism, retrospectiva marilor meciuri de fotbal și competiții internaționale, filatelistul are la îndemînă o rapidă trecere în revistă a anului filatelic. Cititorului de toate categoriile i se oferă date de interes științific general — lista principalelor invenții și descoperiri, lista completă a premiilor Nobel, un dicționar de maxime și locuțiuni românești și străine, un scurt dicționar al cuvîntelor nou introduse în limbă, precum și un muzeu — imaginar — al capodoperelor, selecție de specialiști, a căror cunoaștere poate constitui un punct de plecare în formarea unei culturi generale. Și, în sfîrșit, cititorul din 1967 e interesat să ne comunice impresiile și sugestiile lui, ale familiei și prietenilor, pentru a căpăta, cît mai aproape de dorințele sale, viitorul Almanah Șcinteia 1968. Mulțumînd tuturor instituțiilor și tuturor celor ce au colaborat la alcătuirea „Almanahului Șcinteia 1967”, redacția urează cititorilor lectură plăcută și le dorește

LA MULȚI ANI!
(DIN CUPRINSUL ALMANAHULUI)

TEATRE

- Filarmonica de stat „G. Enescu” (la sala mică a Palatului): Recital de pian VALENTIN GHEORGHIU — 20.
- Teatrul de operă și balet: SERA VIENNEZA — 19,30.
- Teatrul de stat de operă: LOGODNICUL DIN LUNA — 19,30. (la sala Palatului): SECRETELUI LUI MARCO POLO — 19,30.
- Teatrul National „I. L. Caragiale” (sala Comedia): DIN JALE SE INTRUPEAZĂ ELICTRA — 19. (sala Studio): DINU PATRILOR — 19,30.
- Teatrul de Comedie: CAPUL DE RĂȚOI — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): DOI PE UN BALANSOAR — (spectacol prezentat de Teatrul Mic) — 19,30. (sala din str. Academiei): AMNARUL — 17.
- Teatrul satirico-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): REVISTA DRAGOSTEI — 20.
- Cercul de stat: PROGRAM DE CIRC INTERNAȚIONAL — 19,30.

CINEMA

- FALSTAFF: PATRIA — 10; 12,30; 16; 18,30; 21.
- FAUST XX: REPUBLICA (completare Filia) — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.
- CEI 7 DIN TEBE: LUCEAFĂRUL (completare Mimetism) — 8,15; 10,15; 12,15; 14,15; 16,30; 18,45; 21.
- BUCUREȘTI — 8; 10,15; 12,15; 14,15; 16,30; 18; 20,30; 21.
- MELODIA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- (la ultimele două cinematografe completate Inceputul), RAHOVA — 10; 15; 17,30; 20.
- FLAMURA — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- (la ambele completarea Pata).
- PATRU PAȘI ÎN NORI: CINEMATECA — 10; 12; 14; 16,30; 18,45; 21.
- ACEI OAMENI MINUTAȚI ÎN AȘCHINILE LOR ZBURĂTOARE — cinematoscop: CAPITOL — 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30.
- GEORGETA — 9; 11,45; 14,45; 17,30; 20,30.
- (la ambele completarea Constituția de constituire a Consiliului Național al organizației pionierilor).
- ANGELICA, MARCHIZA „MUGRELOR” și MINUNA ANGELICA — cinematoscop: LUMINA — 8; 12; 16,15; 20,30; FLACĂRA — 15; 19.
- CIMARRON — cinematoscop: VICTORIA — 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21.
- EUCHEI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- (la ambele completarea Pata), GIULEȘTI — 10,30; 15,30; 18; 20,30.
- AURORA — 8,15; 10,30; 12,45; 15,15; 17,45; 20,15.
- (la ambele completarea Secota), FLOREASCA (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Hunedoara) — 9,30; 12; 15; 18; 20,45.
- POVEȘTEA PROȘTIEI MELE: UNION (completare Copiii... iar copiii) — 15,30; 18; 20,30.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10.
- COPLAN ÎSI ASUMĂ RISUL: DOINA (completare Plasma-500) — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21.
- OMUL A IESIT ÎN COSMOS — MIMETISM — DINCULO DE CERUL POLAR: TIMPURI NOI — 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- MINUNATA ANGELICA — cinematoscop: DACIA — 8,30 — 13,30 în continuare; 16; 18,30; 21; VOLGA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- SWARLOCK — cinematoscop: BUZESTI — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30; MORITA — 15,45; 18,15; 20,45.
- LAGUNA DORINTELOR: COSMOS (completare Trădății maramureșene) — 16; 18,15; 20,30.
- ALBĂ CA ZĂPADĂ ȘI CEI 7 SALTIBANCI: UNIREA — 15,30; 18; 20,30.
- ZORBA GRECUL: VITAN (completare Margareta) — 15,15; 18; 20,30.
- FANTOMAS ȘI FANTOMAS SE DEZLĂNȚUE — cinematoscop: ARTA — 9; 12,30; 16; 19,30; 21.
- UMRELE STRĂMOSILOR UITAȚI: MUNCA (completare George Coșbu, cîntărețul pămîntului românesc) — 16; 18,15; 20,30.
- GENTLEMANUL DIN CODY — cinematoscop: POPULAR (completare Frunze) — 15,30; 18; 20,30.
- LALEAUA NEAGRĂ: CRINGĂȘI (completare Trădății maramureșene) — 15,30; 18; 20,30.
- NOTRE DAME DE PARIS — cinematoscop: MOSIOL — 15,15; 18; 20,45.
- CELE PATRU ZILE ALE ORZELUI NEAPĂLE: VITROLUL (completare Punct de gravitație) — 15,30; 18; 20,30.
- FANTOMAS SE DEZLĂNȚUE — cinematoscop: COLENTINA (completare Inima și conștiința) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,30.
- ÎN NORD, SPRE ALASKA! — cinematoscop: PROGRESUL — 15,15; 18; 20,45.
- TUNEELUL — cinematoscop: LIRA (completare Pata) — 15,30; 18; 20,30.
- ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE: FERENTARI (completare Vox Maris) — 10; 15,30; 18; 20,30.
- FENIȘTE — cinematoscop: COTROCENI (completare 6 000 de ani) — 15,15; 18; 20,45.

prof. Paul V. GRIGORIU
Liceul nr. 24-București

IN MEMORIA LUPTELOR MUNCITORESTI

DIN 13 DECEMBRIE 1918

DEPUNERI DE COROANE

In semn de omagiu adus memoriei luptatorilor pentru libertate, pace, democratie si o viata mai buna, asasinati miestele la 13 decembrie 1918, delegatii de oameni ai muncii din Capitala si pionieri ai depus marți dimineața coroane de flori la placa comemorativă din Piața Teatrului Național, pe locul unde s-a petrecut masacrul pus la cale de regimul burghez-moșieresc. Au fost depuse, de asemenea, coroane la Cimitirul Reinvierii,

unde se găsesc rămășițele pămîntești a peste 30 de muncitori căzuți în cursul acestei represii. La solemnități au luat parte reprezentanți ai Consiliului local al Uniunii Generale a Sindicatelor, participanți la aceste lupte muncitorești, oameni ai muncii din întreprinderile bucurestene, pionieri. Cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria celor căzuți. (Agerpres)

Cronica zilei

Marți dimineață s-a înapoiat în Capitală, venind de la Moscova, delegația Comitetului național pentru apărarea păcii, condusă de prof. dr. docent Ion Creangă, rectorul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, membru al Biroului C.N.A.P., care a făcut o vizită în Uniunea Sovietică, la invitația Comitetului sovietic pentru apărarea păcii.

Delegația a vizitat orașele Moscova, Kiev și Leningrad, s-a întâlnit cu membri ai conducerii Comitetului sovietic pentru apărarea păcii.

Marți a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Damasc, o delegație a Uniunii naționale a cooperativei agricole de producție, condusă de Marin Argint, membru al Comitetului Executiv al Uniunii Naționale, președintele Uniunii regionale a cooperativei agricole de producție București, care, la invitația Uniunii generale a țăranilor din Siria, va participa la sărbătorirea Zilei țăranilor sirieni.

Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice,

PROBLEMELE PRODUCȚIEI PETROLIERE

DIN 1967 ÎN DEZBATEREA COLEGIULUI MINISTERULUI

La Ministerul Petrolului a avut loc marți o ședință de colegiu largă, în care au fost analizate rezultatele obținute de unitățile productive în 11 luni din acest an, precum și măsurile luate pentru asigurarea îndeplinirii în bune condiții a planului de producție pe anul viitor.

Din materialul prezentat a reieșit că pînă la sfîrșitul anului vor fi realizați integral toți indicatorii de plan. S-a apreciat că, pînă la sfîrșitul anului, pot fi realizate și depășite sarcinile în ce privește exportul de produse petroliere și vor fi puse în funcțiune obiectivele prevăzute în planul de investiții.

Participanții la discuții au subliniat că cifrele de plan pe 1967 au fost dezbătute, îmbunătățite și sînt cunoscute în prezent de către toate unitățile. S-au asigurat con-

dițiile necesare pentru desfășurarea ritmică a producției pe timpul iernii. Vorbitorii au arătat că o atenție deosebită va trebui acordată anul viitor realizării la nivelul prevăzut a rezervelor de țifet, prin asigurarea decalajului necesar între activitatea geologică și cea de exploatare, îndeplinirii planului de investiții în mod ritmic și în cote egale pe toate trimestrele. Printre problemele importante care trebuie să stea în atenția lucrătorilor din industria petrolului în anul care vine, colegiul a atras atenția asupra măsurilor ce trebuie luate pentru creșterea productivității muncii în toate sectoarele de activitate, realizarea de economii de metale și combustibili, aprovizionarea din timp a schelelor cu piese de schimb, îmbunătățirea desfacerii către populație a produselor petroliere. (Agerpres)

TELEGRAMS EXTERNE

Ce este Academia lumii latine?

- Convorbire cu dl. Edouard BONNEFOUS -

Obținerea latină comună mai multor limbi europene a constituit punctul de plecare pentru crearea unei instituții internaționale noi: Academia lumii latine. Dl. Edouard Bonnefous, senator, fost ministru, unul din fondatorii noii Academii, mi-a prezentat într-o convorbire profilul și scopurile ei:

„Constituirea Academiei lumii latine corespunde cererii unor cercuri largi științifice și artistice. Academia va reuni personalități aparținînd țărilor de limbă romanice: franceză, italiană, română, spaniolă și portugheză. În academie vor fi reprezentate toate țărilor în care se vorbește limbile romanice, de pe diferite continente, ceea ce îi va conferi adeverata dimensiune a lumii latine. Dacă pentru română și italiană vor figura ca membre numai țărilor respective, pentru celelalte limbi situația va fi diferită, fiind aria lor de răspîndire: astfel pentru franceză va fi nu numai Franța dar și Belgia și alte țări francofone, pentru spaniolă — Spania și țăările respective din America Latină, iar pentru portugheză, evident, Portugalia și Brazilia.

Consiliul de conducere al academiei, în curs de completare, va cuprinde, în afară de membrii fondatori, pe rectorul universității din Paris, pe cancelarul Institutului Francez, cîte un membru din partea celor cinci academii grupate în acest institut, alte personalități marcante ale academiei din țăările de origine latină. Consiliul de conducere a ales ca președinte pentru perioada

1966-1967 una din personalitățile cele mai cunoscute ale lumii latine: J. Torres Bodet, fost director general al UNESCO și fost ministru al educației naționale al Mexicului. Președintele Academiei este asistat de cinci vice-președinți reprezentînd cele cinci limbi ale lumii latine. Sediul Academiei: Casa Americii Latine din Paris. Ședințele sale vor avea loc anual la Institutul Francez sau într-una din țăările de limbă latină. Noua academie va oferi premii pentru operele remarcabile din țăările respective. În anul viitor ea va edita și o publicație proprie. Academia va organiza diferite concilii internaționale. Cei o sută de membri pe care îi va avea Academia, și a căror listă este în curs de completare, vor fi grupați pe secții: literare, științe exacte, științe umane, arte.

Noua academie își propune ca scop să favorizeze schimbul de valori spirituale între țăările de limbă latină, contacte și vizite reciproce, pentru o mai bună cunoaștere, pentru promovarea relațiilor culturale-științifice între țăările lumii latine.”

AI. GHEORGHIU

Incheierea lucrărilor plenarei C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 13 (Agerpres). — Marți s-au încheiat la Moscova lucrările plenarei C. C. al P. C. U. S.

Plenara a adoptat o rezoluție cu privire la politica externă a U.R.S.S. și lupta P.C.U.S. pentru coeziunea mișcării comuniste și o altă rezoluție în care se aprobă proiectele planului de dezvoltare a economiei naționale și bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1967.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a ales pe Mihail Solomonov în funcția de secretar al C.C. al P.C.U.S.

Un militant sindical peruvian amenințat cu pedeapsa capitală

Vești sosite din Peru semnaleză o intensificare a represiei împotriva patrioților.

În baza unei legi excepționale în vigoare persoanele arestate pot fi deferite tribunalelor militare, care de regulă pronunță pedepse extrem de aspre. Un asemenea tribunal, cel de la Surena-de-Tacna, l-a condamnat anul trecut pe liderul sindicatelor țărănești, Hugo Blanco, la 25 ani de închisoare.

Iacă din 1961, indignat de condițiile de iobagie în care trăiesc țăranii indieni de pe platourile Anzilor, Hugo Blanco s-a consacrat luptei pentru cucerirea de drepturi elementare în favoarea acestor truditori asupriți.

În scurt timp, el a organizat în regiunea Cuzco, pe valea Convection, o federație a țăranilor, care a desfășurat o largă activitate. De asemenea, a reușit să creeze, ceea ce nu s-a pomenit niciodată pe acele meleaguri, școli și dispensare. Mișcarea s-a extins în întreaga vale. Hugo Blanco pășea adeseori în fruntea țăranilor în marșurile lor pentru ocuparea terenurilor abandonate de „hacenderos” (moșieri). Țăranii s-au instalat în fermele părăsite și au așteptat ca autoritățile să le recunoască drepturile.

În locul recunoașterii, autoritățile au arestat însă pe conducătorul mișcării.

Cazul se rejudecă în prezent, întrucît condamnatul a făcut apel. Numai că, de astă dată, procurorul, analizînd „delictele” comise, cere pedeapsa capitală.

S. E.

HAVANA Constătuirea reprezentanților Academiei de științe

HAVANA 13 (Agerpres). — La Havana a luat sfîrșit o constătuire la care reprezentanți ai Academiei de științe din țăările socialiste au discutat probleme referitoare la colaborarea cu Academia de Științe a Republicii Cuba.

Din România, a participat o delegație condusă de acad. Dumitru Dumitrescu, secretar general al Academiei Republicii Socialiste România.

La încheierea lucrărilor, Acade-

mia de Științe a Cubei și reprezentanții Academiei de Științe din țările socialiste au semnat acorduri bilaterale cu privire la colaborarea pe perioada 1967-1968.

Intr-un comunicat dat publicității la încheierea constăturii, se arată că participanții își exprimă satisfacția față de intensificarea colaborării oamenilor de știință din țări socialiste în rezolvarea unor probleme științifice importante și în dezvoltarea cercetării științifice în Cuba.

PROCESUL BEN BARKA

Interogatoriul neconcludent

PARIS 13 (Agerpres). — Colonelul Dilmi, directorul adjunct al siguranței marocane, arestat de au-

toritățile franceze cu cîva timp în urmă, a fost supus celui de-al doilea interogatoriu. Timp de trei ore, ofițerul marocan a fost chestionat, în prezența președintelui tribunalului care a judecat persoanele implicate în răpirea lui Ben Barka, Jean Perez, a procurorului general Toumbas și a celor șase avocați ai deținutului, asupra rolului jucat de el în dispariția liderului opoziției marocane. Dilmi continuă să susțină că nu știa nimic despre răpirea lui Ben Barka atunci cînd a sosit la Paris, la 30 octombrie 1965, și că nu a stabilit nici un fel de contacte cu persoanele acuzate de a fi participat la răpire.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 7 și plus 3 grade, iar maximele între minus 1 și plus 9 grade. În București: vreme schimbătoare, cu cer temporar noros, favorabil ploii slabe. Vînt potrivit din vest. Temperatura în scădere ușoară cîte sfîrșitul intervalului.

URBANISTICĂ MARAMUREȘEANĂ

(Urmare din pag. 1)

În final peste 5.600 apartamente, magazine comerciale și unități pentru deservirea populației, două școli, grădinițe și creșe, trei dispensare medicale, un cinematograful cu 600 locuri etc. Noi cartiere de locuințe se construiesc și în alte orașe: la Satu Mare, pe malul stîng al Someșului, la Sighetul Marmăției, în apropierea combinatului de industrializare a lemnului. În aceste cartiere se vor construi în anul viitor peste 500 de apartamente. Aproape 400 de familii de mîneri se vor muta în locuințele noi la Baia Sprie, Baia Borsă și Căvnic.

Un volum important de investiții sînt alocate pentru realizarea de obiective destinate lărgirii bazei materiale a ocrotirii sănătății, a învățămîntului și culturii. În prima parte a anului, la Baia Mare va începe construcția unui spital cu 945 paturi și unei policlinici. În ce privește construcțiile școlare, s-au prevăzut 32 săli noi de clasă.

Baia Mare se va îmbogăți cu trei noi edificii culturale. Teatrul de stat, o sală de cinema și cea de cultură a sindicatelor. Început anul acesta, primele două vor fi terminate în 1967.

Importante lucrări se vor efectua în anul viitor în domeniul edilitar. Rețeaua de apă din orașele Satu Mare, Sighetul Marmăției, Baia Mare și Baia Sprie va fi extinsă cu încă 11 km. În vederea sporirii debitului de apă în orașele Baia Mare, Satu Mare și Baia Sprie se vor construi uzine pentru captarea și tratarea apei. Rețeaua de canalizare va crește cu 3 km, iar în orașele Sighetul Marmăției și Baia Mare vor fi terminate lucrările începute anul acesta la stațiile de epurare. O lucrare similară va începe în orașul Satu Mare. De asemenea, se vor pava circa 60.000 mp străzi, se vor moderniza noi porțiuni din șoselele Negrești-Sighet și Baia Mare — Tg. Lăpuș și vor fi acoperite cu imbrăcăminte asfaltică ușoară 40 km pe drumurile Sighet—Teceu, Hidaaga—Mireșul Mare și Borlești—Satu Mare.

În 1967 va începe construcția a trei linii electrice de înaltă tensiune însumînd peste 65 km și vor fi terminate cele în curs de execuție (circa 60 km) ceea ce va permite electrificarea în 1967 a altor 40 de sate maramureșene.

Echipele bucurestene de volei la

„DINAMOVIADA” DE LA BERLIN

În capitala R. D. Germane continuă întrecerile din cadrul „Dinamoviadei” de volei. Luni seara, echipa masculină Dinamo București a întrecut cu 3-1 (7-15, 15-11, 15-9, 15-11) pe Spartak Sofia, iar aseară, întîlnind formația Gwardia Varșovia, a reușit a treia victorie. Scor 3-0. Tot ieri s-a disputat și meciul dintre echipele feminine Dinamo București și Doza Budapesta. Scor 3-0 pentru bucurestene.

Alte rezultate — ziua a doua: Dinamo Moscova — Gwardia Varșovia (masc.) 3-0; Dnamo Berlin — Doza Budapesta (fem.) 3-0; Dinamo Moscova — Dinamo București (fem.) 3-2; ziua a treia: Dinamo Moscova — Dnamo Berlin (masc.) 3-2; Dnamo Berlin — Dinamo Moscova (fem.) 3-2.

În optimile C.C.E.

HANDBALIȘTII DINAMOVIȘTI ÎNȚILNESC CAMPIOANA POLONIEI

La Wiesbaden a avut loc tragerea la sorți a „optimilor” de finală ale „Cupei campionilor europeni” la handbal masculin. Campioana României, Dinamo București, va înfrîna formația poloneză G.K.S. Wyłozaric-Gdansk.

Alte rezultate — Sittardia Geleen (Olanda); Honved Budapesta — Fimleikafelag (Islanda); Urhelio Kerho Helsinki — Trud Moscova; Dukla Praga — Dudelage (Luxemburg); U.S. Ivry (Franța) — Glosrup (Danemarca); Fredensborg (Norvegia) — Medvesceak Zagreb; Grasshoppers Club (Elveția) — D.H.F.K. Leipzig.

Mecuriile (tur-relu) urmează să se dispute după campionatul mondial din Suedia.

Miine la Floreasca

baschet feminin

Politehnica București

Macabi Tel Aviv

Miine seară, la ora 19,30, sala Floreasca din Capitală va găzdui returul meciului de baschet feminin Politehnica București—Macabi Tel Aviv, continuînd pentru „Cupa campionilor europeni”.

În primul joc, disputat la Tel Aviv, baschetbalistele noastre au învins cu scorul de 61-43 (23-18).

CUM VA FI VREMEA

Timpul probabil pentru zilele de 15, 16 și 17 decembrie. Zi: vreme relativ călduroasă început, apoi în răcire ușoară. Cerul va fi schimbător. Vor cădea precipitații locale mai întîi sub formă de ploaie, apoi sub formă de lapoviță și ninsoare. Vînt potrivit din nord-vest.

(Urmare din pag. 1)

După ocuparea portului Aden, la el au fost anexate porțiuni importante din teritoriul yemenit și transformate în mici protectorate. Controlul britanic a fost întărit, exploatarea populației băștinase s-a intensificat; condițiile în care era nevoită să trăiască populația păneau să fie modelate după modelele lui Dickens. O descriere veridică a modului în care erau tratați lucrătorii din Aden poate fi găsită în amintirile unui fost guvernator colonial, sir Tom Hickenbotham, care a scris: „Nu există o formă de consultare între stăpîn și muncitor, autoritatea stăpînului fiind absolută”. Pentru colonialiști nu avea importanță dacă muncitorii arabi mureau ca muștele, deoarece existau încă mulți alții.

Noii stăpîni au avut peste tot un rol distrugător. Ait Nizwa, capitala Omanului, cîte și Adenul au fost odată orașe civilizate. Înaintea cuceririi coloniale, Omanul avea cîte o mică școală în fiecare sat, asigurîndu-se pentru băieții și fetele condiții de învățatură, precum și condiții pentru educație superioară în domeniul dreptului și istoriei. A-cum în întregul Oman există doar trei școli de băieți și o școală pentru fete, la care sînt admisi doar copiii „colaboratorilor”.

Pînă în 1950 colonialismul în Arabia de sud a evoluat după modelul clasic. Hotărârile erau luate de guvernatorii britanici conform strategiei generale planificate la Whitehall, sediul guvernului englez. Scîrbii și suferinții din micile state trebuiau să pună în aplicare ordinele date de ocupanții împotriva intereselor și aspirațiilor populației locale. Dacă nu colaborau cu autoritățile coloniale erau înlocuiți.

În ultima vreme, întîmpinînd opoziția tot mai hotărâtă a populației care-și revendică libertatea, colonialiștii au elaborat o „nouă strategie”, urmărind menținerea vechilor poziții într-o formă camuflată. Această „nouă strategie” s-a concretizat în planul unei federații a Arabiei de sud. Populația din teritoriile vizate pentru „fede-

ralizare” s-a opus însă cu vehemență acestui plan prin care Marea Britanie încerca să-i hotărască soarta fără măcar să o consulte. Rezistența față de federație a fost condusă de Congresul sindicatelor din Aden și de Partidul socialist-popular. Acestora li s-au alăturat mase țărănești, formînd împreună un puternic front ce-și propunea ca scop lupta de eliberare.

În 1962 Londra a pus la cale încluderea Adenului în proiectata federație, dat fiind importanța strategică a acestuia. În Aden se află, de altfel, una din cele mai puternice baze militare engleze, de „la

convenabil și cu siguranță că el îi va lua locul. Tuturor acestor planuri li se opune cu hotărîre Consiliul revoluționar din Oman care conduce lupta pentru restabilirea unității Omanului sub un guvern democratic, ales de populație. Lupta din Oman între populație și ocupanții britanici se intensifică continuu.

Este demn de amintit un episod important al acestei lupte. Interiorul Omanului nu fusese încă cucerit, deși englezii își ațîntiseră privirile asupra lui, prevăzînd descoperirea unor zăcăminți de petrol. Momentul a fost fixat în 1954, cînd populația din regiu-

Dar nu numai în Oman ci în cea mai mare parte a peninsulei arabice se desfășoară în prezent lupta armată de eliberare. Frontul de eliberare din sudul ocupat al Yemenului a înregistrat cîteva succese militare însemnate împotriva colonialiștilor. Populația Omanului continuă luate de gherilla, îndreptate în special împotriva companiilor petroliere străine care jefuiesc bogățiile țării. În nord, în golful Persic, populația principatului Bahrein a început, de asemenea, atacuri armate contra ocupanților.

La Londra se precizează că în 1968 Federația Arabiei s-a văd și fi

O SCADENȚĂ MEREU AMÎNATĂ: INDEPENDENȚA PENINSULEI ARABICE

est de Suez”. Englezii au suspendat constituția Adenului și au preluat controlul direct asupra teritoriului teratunci cînd au aflat că și guvernul venit la putere după ce ei au mlașuit cu grijă vnturile se opune planului britanic.

În iulie 1965 a fost prezentat un alt plan de federalizare, care prevedea legarea principatelor de pe coasta de nord a Omanului cu Arabia și Qatar. Este vorba de o Federație a Arabiei de răsărit sub conducerea șefilor locali. Aceasta este din nou o manifestare a politicii „dezbină și stăpînește” și o încercare de a perpetua împărțirea arbitrară a Omanului. Restul Omanului (Mascat și regiunile centrale) este planificat să devină o monarhie constituțională sub conducerea sultanului din Mascat. Actualul sultan este considerat prea demodat pentru a corespunde acestui plan, deoarece este un proprietar de sclavi, nefamiliarizat cu viața secolului al XX-lea. Fratele său, Tariz, fost administrator al lui Hitler, este considerat mult mai

„gata pentru independență” ca un „stat unitar”; aceasta înseamnă că structurile federale i se va da o înfățișare mai „modernă” și i se va acorda un simulacru de „independență” în care puterea va rămîne în mîinile clasei dominante locale, legată de cercurile monopoliste occidentale.

Încercînd să-și adapteze politica „la este de Suez” la noile condiții create în această regiune, Marea Britanie depune, totodată, eforturi pentru a-și menține neatinse privilegiile coloniale. Se vorbește mult despre evacuarea bazei militare din Aden. În realitate, trupele britanice rîmîn tot acolo, ele sînt doar deplasate de-a lungul coastei pentru a consolida bazele de pe insula Masira și Bahrein. Deci se face o simplă rocadă, o regrupare strategică. Popoarele din peninsula arabică nu acceptă, însă, și nu pot accepta asemenea „schimbări” care nu schimbă nimic. Ele sînt hotărâte să-și intensifice lupta pentru cucerirea unei depline independențe.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● În „Cupa campionilor europeni” la handbal feminin — Bohemians Praga a întrecut cu 12-8 (7-2) pe E.S. Colombes (Franța); baschet masculin — Herly Amsterdam a învins Olimpia Ljubljana cu 74-72 (48-34); hochei pe gheață — la Budapesta, Cortina Rex (Italia)—Doza Ujpest 6-1 (4-0, 2-1, 3-0).

● Selecționata de hochei pe gheață a Poloniei a întîlnit la Winnipeg reprezentativa Canadiană. Hocheiștii canadieni, care își încearcă lotul pentru mondială, au cîștigat cu 7-3 (3-1, 2-1, 2-1).

● Probele atletice desfășurate în

cea de-a treia zi a Jocurilor sportive de la Bangkok s-au soldat cu următoarele rezultate: 110 m garduri — Raziq (Pakistan) 14”4/10; greutate — Jiri Singh (India) 16.22 m; triplu sălt — Gushiken (Japonia) 15.81 m; 200 m plăt — Jegathesan (Malayezia) 21”5/10; 400 m plăt femei — Rajamani (Malayezia) 56”9/10.

● Federația poloneză de fotbal a stabilit programul echipei reprezentative pentru anul 1967. În afara meciurilor din campionatul european (cu Luxemburg, Franța și Belgia), fotbaliiștii polonezi vor susține și un meci amical (în octombrie, la Varșovia) cu selecționata României.

În ciuda bombardamentelor barbare ale aviației S.U.A., oamenii muncii din R. D. Vietnam își continuă cu abnegație activitatea constructivă, păstrându-și totodată trează întreaga vigilență și spiritul de luptă împotriva dușmanului. În fotografia de mai sus, pe membrii formației de autoapărare a tipografiei „Le Cuong” din Hanoi, ocupându-și posturile de luptă în timpul unei alarme aeriene.

Sfidind protestul opiniei publice mondiale

Aviația S.U.A. continuă atacurile barbare asupra Hanoiului

HANOI 13 (Agerpres). — Continuând escaladarea războiului împotriva R. D. Vietnam, agresorii americani au trimis la 13 decembrie numeroase formațiuni de avioane care reacție să bombardeze mai multe cartiere populate ale Hanoiului. Agenția VNA menționează că este pentru a doua oară de la 2 decembrie când avioanele americane bombardează cartiere populate din capitala R. D. Vietnam.

STOCKHOLM 13 (Agerpres). — Într-o cuvîntare rostită la Stockholm, președintele Partidului Comunist din Suedia, G. H. Hermansson, a condamnat politica dusă de S.U.A. în Asia de sud-est. Acțiunile agresive comise de S.U.A. în Vietnam constituie o încălcare flagrantă a acordurilor de la Geneva din 1954, a subliniază Hermansson. Președintele P.C. din Suedia a cerut guvernului suedez să condamne agresivitatea S.U.A. în Vietnam.

„ANGLIA ȘI PIAȚA COMUNĂ” temă a numeroase convorbiri și întrevederi

LONDRA 13 (Agerpres). — Problemele legate de perspectiva aderării Angliei la Piața comună figurează în planul convorbirilor pe care cinci miniștri britanici le au în această săptămână la Paris, în cadrul unor reuniuni ale Uniunii Europene și Consiliului Ministerial al N.A.T.O. Pe baza concluziilor a acestor convorbiri, premierul britanic Wilson își va stabili tactica în „pregoierile” vizînd aderarea Angliei la Piața comună, pe care le va începe luna viitoare în cele șase capitale ale țărilor membre ale C.E.E. Agenția France Presse scrie că problema aderării Angliei la C.E.E. va fi evocată și cu prilejul întrevederii ministrului de externe britanic, George Brown, cu ministrul de externe francez Couve de Murville. De asemenea, ea va fi abordată și de miniștrii de finanțe ai Franței și Angliei.

„Cel de-al patrulea unghi al triunghiului”

Sub titlul de mai sus, ziarul vest-german „Süddeutsche Zeitung” a publicat un articol în care relatează despre intențiile Braziliei de a achiziționa avioane militare din R.F.G. pentru a le livra apoi Portugaliei, care să le folosească în operațiunile militare din Angola și Mozambic. „Republica Federală”, scrie ziarul, tatonează cu prudență posibilitățile de desfășurare a armamentului vest-german pe piețele latino-americane. Se știe că Washingtonul și Londra cer Bonnului ca acesta să acopere în întregime cheltuielile necesare pentru menținerea trupelor americane și engleze în R.F.G., prin achiziționarea de armament din S.U.A. și Anglia. Aceasta determină Bonn să vîndă tehnica sa militară altor țări.

PREMIERUL MAHDI DESPRE POLITICA SUDANULUI

KHARTUM 13 (Agerpres). — La Khartum a început cea de-a doua sesiune a Adunării Constituante sudaneze. Cu acest prilej, președintele Consiliului Suprem, Ismail al Azhari, a cerut membrilor adunării să voteze noua constituție a țării. La deschiderea sesiunii a mai luat cuvîntul primul ministru al Sudanului, Sadik el Mahdi, care a vorbit despre politica internă și externă promovată de actualul guvern sudanez. „Sudanul, a spus Sadik el Mahdi, se pronunță pentru independență și neaderare la blocuri, și condamnă toate încercările de a rezolva prin forță problemele politice”. Declarîndu-se împotriva guvernelor rasiste din Africa, premierul sudanez a precizat în același timp că Sudanul nu aprobă politica dublă a Londrei față de criza rhodesiană.

În dezbaterile Comitetului politic al O.N.U.

Problema retragerii trupelor străine din Coreea de sud

NEW YORK 13 (Agerpres). — În Comitetul politic au început dezbaterile în legătură cu „Retragerea trupelor S.U.A. și ale altor trupe străine care ocupă Coreea de sud sub paravanul Națiunilor Unite și dizolvarea Comisiei O.N.U. pentru unificarea și refacerea Coreei”. Problema înscrisă pe ordinea de zi a actualiei sesiuni de un grup de 14 state (Bulgaria, Cambodia, Congo (Brazzaville), Cuba, Ungaria, Mali, Mongolia, Polonia, R.S.S. Bielorusă, R.S.S. Ucraineană, România, Siria, Cehoslovacia și U.R.S.S.). Înaintea de a trece la examinarea fondului acestei probleme, participanții au luat în discuție un proiect de rezoluție procedurală, prezentat de un grup de 10 țări în

care se subliniază că „orice examinare a problemei coreene fără participarea părților direct interesate nu va putea fi fructuoasă” și se cere „invitarea simultană a reprezentanților Republicii Populare Democratice Coreene și Republicii Coreene — părți direct interesate — să participe la examinarea problemei Coreei”. Ca și în anii trecuți, Statele Unite și țările aliate lor căutînd să împiedice participarea reprezentanților R.P.D. Coreene la dezbaterile din O.N.U. privind „problema coreeană”, au prezentat un proiect de rezoluție în care însoțesc invitarea reprezentanților acestei țări de condiții inacceptabile pentru un stat suveran și independent.

CUVÎNTAREA REPREZENTANTULUI ROMÂN

Luînd cuvîntul în ședința de marți dimineața a comitetului, ambasadorul Gheorghe Diaconescu, reprezentantul permanent al României la O.N.U., a subliniat că „spiritul de justiție obligă să se asigure prezența la dezbateri a reprezentanților celor două părți direct interesate în soluționarea acestei probleme”. Orice examinare în mod serios a problemei Coreei, a subliniat vorbitorul, înțelege fără dificultate că singurul mod de a o reglementa constă în începerea unor tratative directe între cele două părți interesate, fără nici o intervenție din afară. În memorandumul său din

21 iulie, guvernul R.P.D. Coreene s-a declarat o dată în plus gata să ducă tratative cu orice personalitate sud-coreeană care dorește în mod real refacerea unității naționale și unificarea țării. Invitînd pe reprezentanții R.P.D. Coreene și Republicii Coreea să participe la dezbaterile din O.N.U. asupra problemei aliate în discuție, organizația Națiunilor Unite va contribui la stabilirea primelor contacte între reprezentanții celor două guverne.

AMĂNUNTE ASUPRA ACORDULUI DINTRE IRAN ȘI CONSORTIUL PETROLULUI

În numărul de ieri al ziarului nostru informăm despre acordul intervenit între guvernul iranian și consorțiul internațional al petrolului care exploatează zăcămintele petrolifere ale țării. Dr. Manoutchehr Eghbal, președintele Societății naționale iraniene de petrol (SNIP), dînd amănunțe despre acordul încheiat, a precizat că producția petrolului brut extras

din sudul țării va crește în 1967 cu 12 la sută față de cea a anului precedent, urmînd ca în viitorii doi ani acest procent să fie mărit succesiv. În același timp, a declarat Eghbal, companiile membre ale consorțiului au acceptat cererea iraniană de a furniza Societății naționale 20 de milioane tone de petrol pentru comercializarea independentă. Această cantitate

urmează să fie livrată în următorii cinci ani, și ea va fi exportată de stat al țării serie de țări. De asemenea, a arătat Eghbal, acordul mai prevede că 64.000 kilometri pătrați, reprezentînd 25 la sută din terenurile petrolifere iraniene concesionate consorțiului, vor fi retrocedate Societății naționale pentru exploatarea proprie.

Proiectul de rezoluție prezentat de S.U.A. împreună cu alte șapte țări — a declarat reprezentantul României — reflectă aceeași practică discriminatorie pe care Comitetul a fost constrîns să o folosească de ani de zile. Pentru a împiedica din nou participarea reprezentanților R.P.D. Coreene, el însoțește invitarea de condiții inacceptabile pentru orice stat cu adevărat suveran și independent.

„MOARTEA UNUI PREȘEDINTE”

o carte despre asasinarea lui Kennedy

NEW YORK 13 (Agerpres). — „Moartea unui președinte”, de William Manchester, o carte despre împrejurările în care a fost asasinat președintele Kennedy, care urmează să apară la începutul anului viitor, conține numeroase detalii „care vor accentua, probabil, tensiunea existentă între președintele Johnson și familia Kennedy” — scrie ziarul „Chicago Daily News”. Familia președintelui decedat a încurajat pe Manchester să scrie această carte, subliniază ziarul, carte ce se referă în special la perioada imediat următoare asasinatului.

BONN. Marți a avut loc la Bonn o ședință a Bundestagului vest-german, în cadrul căreia noul cancelar al Republicii Federale a Germaniei, Kurt Georg Kiesinger, a prezentat programul de politică internă și externă a guvernului de coaliție format din U.C.D.-U.C.S. și Partidul Social-Democrat.

PARIS. Ieri, a avut loc o întîlnire între delegațiile Partidului Comunist Francez și Federației „Stînga Democratice și Socialiste, consacrată discuțiilor diferitelor aspecte ale unui program electoral comun al forțelor de stînga din Franța, în vederea alegerilor parlamentare de la 5 martie anul viitor. O nouă întîlnire va avea loc vineri.

VIENA. Marți, la „Doanauropolische Institut”, ambasadorul român la Viena, Gheorghe Pele, a prezentat o expunere despre politica externă a României. Prietenele prezente se aflau ambasadorii acreditați la Viena, personalități ale vieții publice austriece, ziariști austriece și corespondenți ai presei străine.

NEW YORK. Un comunicat publicat luni la O.N.U. arată că cei doi copresedinți (U.R.S.S. și S.U.A.) ai Conferinței celor 18 state pentru dezarmare de la Geneva au căzut de acord ca această să-și relăzească la 21 februarie anul viitor la Geneva.

PEKIN. În cadrul turneului pe care îl întreprinde în R. P. Chineză, ansamblul de cîntec și dansuri al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România a oferit în orașul Huan două spectacole care s-au bucurat de un deosebit succes. Membrii ansamblului au vizitat diferite întreprinderi industriale ale orașului, președinți și ingineri înalt calificat și împăcîrîmî. În prezent, ansamblul se află la Ciangsha.

După o călătorie de peste 107 zile, englezul Francis Chichester a ajuns, la 12 decembrie, în rada portului australian Sidney (fotografia de mai jos). Plecînd din portul englez Plymouth, la bordul unei ambarcațiuni, Chichester, im-

preună cu soția, a parcurs vechiul drum al vaselor englezești ce aduceau lînă din Australia. În vîrstă de 66 de ani, Francis Chichester s-a prezentat la soșiera la Sidney într-o excelentă formă fizică.

LONDRA. La „Grand Opera Society” din Dublin a fost prezentat un spectacol de gală cu opera „Mignon” de Ambroise Thomas. Rolurile principale au fost interpretate de artiștii români

Victoria Cortez-Gugiuianu (Mignon), Nicolau Mirea-Curta (Elioz), Ion Fiso (Guglielmo), Nicolae Flore (Lothario). La spectacol au luat parte Eamon de Valera, președintele Republicii Irlandei, Jack Lynch, primul ministru, și alte persoane oficiale. În una din pauze, președintele de Valera a avut o întîlnire cu artiștii români, pe care i-a felicitat călduros.

Astăzi încep la Paris lucrările sesiunii N.A.T.O. Afliam din „Combat” că specialiștii din Washington au lăsat „psihologicul Warfare” (biroul „războiului psihologic”) au dat indicații ca sesiunea să se desfășoare „sub semnul optimismului”. „E timpul să se rupă cu era lămurăntă — consideră aceștia — și să se însuflească coaliția o nouă încredere în destinul său”. Dar în cercurile N.A.T.O. din capitala Franței se consideră că a proceda după rețeta „psihologică” indicată de peste ocean ar însemna, cum spune zicala franceză, a face o mină veselă la un joc care merge prost.

mai puțin puternic, slujind a proape exclusiv ca un for de discuții și consultare politică. Cel care recomandă „optimism” consideră că, o dată cu crearea acestor două organisme distincte, s-a găsit formula de supraviețuire a N.A.T.O. fără Franța. Optimism de paradă, căci — așa cum constată o persoană competentă ca generalul american Max Johnson — „fără teritoriul Franței, fără forțele militare franceze... orice strategie trebuie elaborată acum în plină incertitudine și aceasta este o complicație importantă și un factor de slăbiciune a N.A.T.O.”.

pentru relațiile externe — se face simțită actualmente dorința crescîndă a țărilor vest-europene de a influența într-o măsură și mai mare propria lor soartă, tendința lor spre un grad mai mare de independență națională (Foreign Affairs). Această apreciere este confirmată, cu nuanțe diferite, de multe fapte petrecute în ultima vreme în Danemarca și Norvegia, Belgia și Olanda, Turcia și Grecia.

În legătură cu perspectivele sesiunii, nu trece neobservat nici faptul că secretarul de stat al S.U.A. sositese la Paris, la capitalul unui turneu asiatic, în cursul căruia, la Saigon, a anunțat că „va cere aliaților din N.A.T.O. să le acorde un ajutor mai mare în Vietnam”. Dacă o asemenea intenție s-ar materializa, ea nu ar face decât să sporească și mai mult încordarea internațională și, în același timp, să confirme încă o dată convingerea ce-și face tot mai mult loc în opinia publică din Occident că, departe de a asigura securitatea țărilor membre, N.A.T.O. este un factor de insecuritate.

Încă o trăsătură caracteristică a acestei sesiuni este aceea că ea se ține în condițiile manifestării tot mai evidente pe plan general european a tendinței spre statornicirea unui climat de cooperare între toate statele europene, a unor relații noi, întemeiate pe egalitate și respectarea suveranității și independenței naționale. Consiliul N.A.T.O. nu poate ignora forța și amploarea crescîndă a acestui curent. În această privință se conturează puncte de vedere diferite. În timp ce Franța — după cum scrie „France Presse” — „înțelege să continue politica sa de cooperare cu țările din Răsărit, prin convorbiri bilaterale, care s-au dovedit rodnice Consiliului, de fapt delegația americană, are intenția de a impune concluziile raportului unui grup de experți care pretinde că „singurul interlocutor valabil pentru discuțarea problemelor referitoare la relațiile Est-Vest este N.A.T.O., în întregul său” și preconizează o „acțiune colectivă”, evident menită să revitalizeze politica de bloc și să frîneze mișcarea spre înlocuirea actualiei diviziări a Europei în grupări militare opuse printr-un sistem real de securitate europeană. Opinia publică europeană își dă seama că ar fi o iluzie să creadă în transformarea N.A.T.O. într-un factor de negociere și destindere.

Sesiunea „ADIO PARIS”

Este știut că S.U.A. depun încă eforturi pentru a salva ceea ce se mai poate salva — de pildă, posibilitatea de a recucupa bazele din Franța, în mod automat, „în caz de urgență”. Dar negocierile franco-americane privind viitorul relațiilor militare dintre cele două țări s-au consumat cu câteva zile în urmă fără a se ajunge la vreun acord în problemele principale. Partea franceză înțelegînd că nu abdică de la dreptul de a dispune în mod suveran în aceste probleme.

Francea oferă exemplul cel mai pregnant, dar nu și singurul exemplu pentru tendința tot mai accentuată din cadrul atlantic de a se debarasa de tutela americană. „În întreaga Europă occidentală — constată senatorul Frank Church după o călătorie întreprinsă din însărcinarea Comitetului Senatului S.U.A.

agresiv. Pe ordinea de zi se află punctul privind „examinarea planurilor de forță ale N.A.T.O.”, punct care se concretizează de obicei în noi pînțeni datei cursei înarmărilor. O importanță deosebită se acordă „problemei împărțirii responsabilităților nucleare” — una din problemele care au provocat de-a lungul anilor cele mai aprinse controverse internaționale. După cum se știe, din 1965 s-a constituit un grup de lucru, cunoscut sub numele de „Comitetul McNamara” (S.U.A., Anglia, R.F.G., Italia, Turcia). La ce concluzie s-a ajuns? Corespondentul de la Paris al ziarului „New York Times”, Henry Tanner, după toate aparențele bine informat, a anunțat că în această sesiune „Comitetul McNamara” se va instituționaliza sub forma unui „grup permanent de planificare nucleară”, format

cleară, noi (americani) nu vom face decât să intensificăm temerile și suspiciunile. Dacă vom exclude această posibilitate, vom reduce încordarea”. În această ovidine de idei, este semnificativ că partidul social-democrat din Germania, care deține portofoliul externelor în noul guvern vest-german, a publicat, prin serviciul său de presă, un articol intitulat „În căutarea unei noi orientări în ajutorul conferinței N.A.T.O.”, semnat „Trei stele”. Autorul consideră că „Republica federală ar trebui să renunțe, într-un mod mai clar ca oricînd, la orice participare la înarmarea atomică” și „să pună accentul în mod clar pe o politică menită să asigure menținerea păcii în Europa” și care să ducă la „ameliorarea raporturilor Germaniei federale cu țările Euro-

pei de Răsărit și cu Uniunea Sovietică”. În legătură cu perspectivele sesiunii, nu trece neobservat nici faptul că secretarul de stat al S.U.A. sositese la Paris, la capitalul unui turneu asiatic, în cursul căruia, la Saigon, a anunțat că „va cere aliaților din N.A.T.O. să le acorde un ajutor mai mare în Vietnam”. Dacă o asemenea intenție s-ar materializa, ea nu ar face decât să sporească și mai mult încordarea internațională și, în același timp, să confirme încă o dată convingerea ce-și face tot mai mult loc în opinia publică din Occident că, departe de a asigura securitatea țărilor membre, N.A.T.O. este un factor de insecuritate.

Intr-una din zonele de diamant ale Republicii Suda-Africane în care li crează muncite africani